

Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Δικαστές

Κυρία και κύριε Εισαγγελέα

Θα μου επιτρέψετε αφού εκφράσω το σεβασμό μου στο Δικαστήριό Σας και σε όλους τους παράγοντες της δίκης και σε όσους σήμερα μας τιμάνε με την παρουσία τους, να καθίσω για να κάνω την αγόρευσή μου.

Με σεβασμό σε όλους σε συνέχεια των όσων με πληρότητα ανεπύχθησαν από τους συναδέλφους της πολιτικής αγωγής, με τη δυνατή αποφυγή επαναλήψεων, θα προσπαθήσω να συνεισφέρω κάποιες σκέψεις για την υπόθεση μετά την πεντάχρονη περίπου αποδεικτική διαδικασία. Ήταν για όλους μας - και για σας και για μας - μια βασανιστική κοπιώδης δύσκολη πορεία, που κόστισε σ' όλους τους συναδέλφους της πολιτικής αγωγής, ανιδιοτελώς χρόνο, θυσίες από κάθε είδους επαγγελματικές και άλλες υποχρεώσεις, μια αφόρητη συχνά ψυχολογική πίεση, οργή και θλίψη, μπροστά στη ναζιστική αθλιότητα, μπροστά στον ανθρώπινο πόνο που προκλήθηκε από τη φασιστική θηριωδία.

Με το βάρος της γεμάτης αξίες ζωής και αγώνα εντολής των αγωνιστών συνδικαλιστών, κομμουνιστών που μας βάραινε, ενισχυόμενοι από το καθημερινό πικρό και συνάμα αισιόδοξο χαμόγελο της μάνας και του πατέρα του Παύλου Φύσσα, Μάγδας και Τάκη και από το βαρύ καθήκον της έμπρακτης αλληλεγγύης μας προς κάθε βασανισμένο μετανάστη και ξεριζωμένο άτομο, προσπαθήσαμε από την αρχή της δίκης να συμβάλλουμε ο καθένας με τις δυνάμεις του και να προσφέρουμε τις νομικές και επιστημονικές μας γνώσεις, στην υπηρεσία αυτού του καθήκοντος, ώστε να πραγματωθεί ο στίχος του

ποιητή -που όλο και περισσότερο ακούγεται τα τελευταία χρόνια- στο τραγούδι στα χείλη των εργαζομένων και της νεολαίας και στα δικά μας και όλου του προοδευτικού κόσμου, **«Τον φασισμό βαθιά κατάλαβέ τον, δεν θα πεθάνει μόνος, τσάκισέ τον»**.

Σαν συνειρμός κυρία Πρόεδρε, πριν συνεχίσω την αγόρευσή μου, μου ήρθε πραγματικά από το προχθεσινό κλείσιμο του συνάδελφου του Θοδωρή του Θεοδωρόπουλου η αναφορά του στον Αλμπέρ Καμύ και σκεφτόμουν ότι ο άνθρωπος αυτός, ο διανοητής και διανοούμενος, του περασμένου αιώνα ήταν μετανάστης από την Αλγερία, στη Γαλλία, μέλος του Κομμουνιστικού Κόμματος Γαλλίας, ένας άνθρωπος που βραβεύθηκε με το Νόμπελ και η σκέψη μου είναι, μπορούν οι άνθρωποι, μετακινούμενοι για λόγους σκληρούς μετανάστευσης να αναπτύσσουν ελεύθερη την προσωπικότητά τους σε όλες τις χώρες και στη χώρα μας ως μετανάστες οικονομικοί, διωγμένοι από τους **ιμπεριαλιστικούς** πολέμους και τις λοιπές κακουχίες της εποχής μας; Πιστεύω πως ναι. Σε αντίθεση φυσικά με όλα αυτά τα οποία συναντάμε στο 215/2015 Βούλευμα στο οποίο αναφερόμαστε και με βάση το οποίο δικάζουμε την υπόθεση της «Χρυσής Αυγής».

Ενιαίος σκοπός και στόχος μας, της πολιτικής αγωγής, από την αρχή ήτο, να συμβάλλουμε στη σύμφωνα με το παραπεμπτικό Βούλευμα ανάδειξη και απόδειξη της ουσιαστικής αλήθειας και να πετύχουμε να μην **απονευρωθεί και να μην αποστειρωθεί η δίκη**, τόσο από το νομικό της περιεχόμενο, όσο και από το πολιτικό ιδεολογικό της περιεχόμενο και τον κοινωνικό της χαρακτήρα, στοιχεία συνυπάρχοντα και συνδεδεμένα μεταξύ τους. Να κρατηθεί η σημαντική αυτή για το λαό μας και όχι μόνο δίκη, στην δυνατή επικαιρότητα και να τύχει της δημοσιότητας που της άρμοζε, για να μαθαίνει και να ενημερώνεται ο

λαός μας. Ο σκοπός και ο στόχος αυτός πέτυχε. Η ναζιστική εγκληματική οργάνωση «Χρυσή Αυγή» σήμερα που μιλάμε, είναι ιδεολογικά, πολιτικά και ποινικά καταδικασμένη στη συνείδηση της συντριπτικής πλειοψηφίας του Ελληνικού λαού, ο οποίος μετά την Εισαγγελική πρόταση, επιτρέψτε μου να πω, που του δημιούργησε ερωτηματικά και εύλογο προβληματισμό, περιμένει προς επισφράγιση της δικής του καταδίκης, την σύμφωνη με την αλήθεια απόφαση Σας.

Κυρία Πρόεδρε, κύριοι Δικαστές,

Γνωρίζετε καλύτερα από εμένα και από όλους εμάς της πολιτικής αγωγής, ότι βασικός κανόνας του ποινικού μας δικαίου είναι, το να απευθύνεται και να κατανοείται από το μέσο κοινωνικό νου, απ' το μέσο άνθρωπο. Κυρίαρχος σκοπός για την εφαρμογή του κανόνα δικαίου, του ποινικού κανόνα, είναι η ουσιαστική απόδειξη της αληθείας της εξεταζόμενης υπόθεσης. Προς το σκοπό αυτό χρησιμοποιήθηκαν σωστά και ορθά δικονομικά από το Δικαστήριό Σας όλα τα προβλεπόμενα από το άρθρο 178 Κωδ.Ποιν.Δικ. αποδεικτικά μέσα, και με τη δυνατότητα δε που το Δικαστήριο είχε, χρησιμοποίησε και οποιοδήποτε άλλο αποδεικτικό μέσο έκρινε κατά το άρθρο 179 Κωδ.Ποιν.Δικ. Με τη διάταξη του αρ. 177 Κωδ.Ποιν.Δικ., καθιερώνεται, κύριοι Δικαστές, η **αρχή της ηθικής απόδειξης ή της ελεύθερης εκτίμησης των αποδεικτικών μέσων**. Όμως γνωρίζετε πάλι από την σοβαρή εμπειρία Σας και την επάρκεια της γνώσης Σας, ότι η ελεύθερη εκτίμηση των αποδεικτικών μέσων δεν έχει την έννοια ότι ο ποινικός δικαστής μπορεί αυθαίρετα να αξιολογεί αυτά. Η ελεύθερη εκτίμηση των αποδείξεων δεν αποτελεί και δεν είναι αυτοσκοπός, αλλά βοηθητικό μέσο για την πραγμάτωση του ουσιαστικού δικαίου και για την αναγκαία για τον σκοπό αυτό διαπίστωση της αληθείας. Σημαντικό

στοιχείο της απόδειξης είναι η εφαρμογή των κανόνων της κοινής πείρας και λογικής, στη βάση της οποίας λογικής πρέπει να μπαίνουν οι αποδείξεις, οι οποίες προήλθαν απ' την προσπάθεια όλων μας και είναι κοινό κτήμα όλων μας και για την δίκη αυτή. Επιτρέψτε μου να πω, ότι ο πλούτος των αποδείξεων στην παρούσα δίκη είναι πρωτοφανής, σε σχέση με όποια άλλη δίκη. Χιλιάδες έγγραφα, εκατοντάδες μάρτυρες, συνεισέφεραν πρωτογενώς, από πρωτογενή στοιχεία, από στοιχεία αδιαμφισβήτητης αξίας και αλήθειας, τη γνώση τους, τις εμπειρίες τους, τις εικόνες τους, εκτιμήθηκαν έγγραφα πρωτογενή τα οποία αποτελούσαν ακλόνητα στοιχεία αποδεικτικά και τα οποία από κανέναν δεν αμφισβητήθηκαν, τα οποία οδηγούν σε ένα μοναδικό συμπέρασμα το οποίο πραγματικά δεν μπορεί να διαφύγει και να διαλάθει της προσοχής όλων μας. Και τούτο, γιατί στοιχείο εναρμόνισης των αποδείξεων με την αλήθεια, είναι η εναρμόνιση αυτών με τους κανόνες της κοινής λογικής προκειμένου ο Δικαστής, η πεποίθηση και η απόφασή του να είναι αιτιολογημένη, επαρκής και εμπειριστατωμένη. Αναφέρεται αναλυτικά και το γνωρίζει το Δικαστήριό Σας, μελέτη του καθηγητή κυρίου Κωνσταντινίδη πάνω στο ζήτημα της αποδεικτικής διαδικασίας και των αποδείξεων στην οποία αναφέρομαι και παραπέμπω, γι' αυτό θα αποφύγω την παραπέρα ανάλυση.

Επιπροσθέτως κυρία Πρόεδρε και κύριοι Δικαστές γνωρίζετε ότι η ποινική δίκη είναι μια ζωντανή διαδικασία λόγων, ακουσμάτων ακόμα και εκφράσεων όλων των παραγόντων αυτής, παράγει επιπλέον στοιχεία απόδειξης από την ακροαματική διαδικασία τα οποία διαβλέπει και δεν μπορεί το Δικαστήριο να παραβλέψει και να μην αξιολογήσει κατά το σχηματισμό της δικανικής του πεποίθησης. Μορφασμοί, αντεγκλήσεις, ρητορείες, παρεμβάσεις, είναι στοιχεία όλα

τα οποία συνυπολογίζονται στην τελική αξιολόγηση και διαμόρφωση μιας απόφασης.

Με βάση όλα τα παραπάνω και την καθιερωμένη στην ποινική επιστήμη αντίληψη που επικρατεί πλέον στο Ευρωπαϊκό δίκαιο και στην Ευρωπαϊκή αντίληψη αλλά και παραπέρα, ότι δηλαδή η Εισαγγελική αρχή και ο κάθε Εισαγγελέας είναι Δικαστής της ουσίας, που αναζητάει κι αυτός την ουσιαστική αλήθεια, πιστεύω προς μεγάλη μου στενοχώρια, ότι η Εισαγγελική πρόταση είναι νομικά και ουσιαστικά στον πυρήνα της κρινόμενης υπόθεσης και αποδιδομένης κατηγορίας του αρ. 187 Π.Κ., πέρα από τις επί μέρους σωστές προσεγγίσεις και αξιολογήσεις που κάνει, εσφαλμένη, αντίθετη με όσα αβίαστα και αδιαμφισβήτητα αποδείχθηκαν και το παρατεμπτικό **Βούλευμα 215/2015** διαλαμβάνει, ενάντια στους κανόνες της κοινής λογικής και τις αποδείξεις, πρόταση που φαντάζει, ότι έχει γίνει από άνθρωπο ο οποίος δεν ήταν πέντε χρόνια μέσα στην αίθουσα αυτή και δεν άκουσε και δεν αντιλήφθηκε την αποδεικτική διαδικασία. Λογικό και εύλογο λοιπόν είναι κατόπιν αυτού, η πρόταση η Εισαγγελική, όπως του καθένα μας εξάλλου η αξιολόγηση και πρόταση είτε είναι νομική, είτε είναι πολιτική, είτε άλλου περιεχομένου, σήμερα, και καλό είναι αυτό, να τίθεται στην επιστημονική κρίση, στην αξιολόγηση, στην διόρθωση γιατί κάθε καλοπροαίρετη κριτική παράγει πραγματικά βήματα προς τα μπροστά, παράγει δίκαιο, διορθώνει αποφάσεις συμβάλλει στην λήψη ορθής τελικής απόφασης, ούτως ώστε να είναι αυτή επαρκώς **εμπειριστατωμένη και αιτιολογημένη**, να μην προκαλεί αυτό που λέμε το περί δικαίου κοινό αίσθημα, καίτοι αυτό δεν δικάζει και η απόφαση στο δικαιοσύνη μας σύστημα είναι δική Σας υπόθεση.

Κυρία Πρόεδρε, κύριοι δικαστές,

Νομίζω πως σε κάθε ποινική δίκη - και για αυτούς που παρακολουθούν και ήδη είναι γνωστό πλέον σε όλον τον ελληνικό λαό και πέρα από τον ελληνικό λαό, γιατί η δίκη αυτή έτυχε του ενδιαφέροντος πολλών φορέων, κομμάτων, αντιλήψεων, επιστημονικών συλλόγων, δικηγορικών συλλόγων, διεθνών αντιπροσωπειών οι οποίοι την παρακολούθησαν, οι οποίοι συνέβαλλαν αν θέλετε στην ανάδειξη της αληθείας - πρέπει να γίνεται μια μικρή αναδρομή σε αυτό το οποίο είναι εξεταζόμενο θέμα, καίτοι στο Δικαστήριό Σας είναι περισσότερο από όλους γνωστό τούτο.

Είναι γνωστό και το γνωρίζουμε όλοι, ότι η εις βάρος των κατηγορουμένων ποινική δίωξη κινήθηκε με πρωτοβουλία του κράτους και των εντεταλμένων προς τούτο οργάνων του, αφού για πολλά χρόνια είχε επιδειχθεί μια ιδιότυπη ανοχή στη βίαιη και αξιόποινη δράση της «Χρυσής Αυγής» και αφού υπήρξε η στυγνή δολοφονία από τον Ρουπακιά και τα άλλα μέλη της, του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα, όπως και εκδηλώσεις παράλληλης αξιόποινης δράσης με την επίθεση στο ΠΑΜΕ και τα γεγονότα του Μελιγαλά, το κορυφαίο γεγονός όμως της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα δεν άφηνε άλλα περιθώρια συγκάλυψης και ανοχής.

Μετά ταύτα και κατόπιν σχετικής παραγγελίας της τότε κυρίας Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου της Ευτέρπης Κουτζαμάνη προς τον Αντιεισαγγελέα του Αρείου Πάγου κύριο Βουρλιώτη διεξήχθη προκαταρκτική εξέταση, η οποία κατέληξε στο συμπέρασμα ότι προέκυψαν πλέον ή επαρκείς ενδείξεις που δικαιολογούσαν την κίνηση της προσήκουσας ποινικής δίωξης και ειδικότερα για το προβλεπόμενο στο άρθρο 187 Π.Κ. έγκλημα της εγκληματικής οργάνωσης, για όσους από τους κατηγορουμένους αναφέρονται στο σχετικό από 28/9/2013

διαβιβαστικό, του ως άνω κυρίου Αντεισαγγελέα προς την Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Δεν θα μείνω στο ήθος και στην αξία των συγκεκριμένων δικαστικών λειτουργιών που ανέφερα, τους αναφέρω όμως, γιατί στη συνέχεια θα προβάλω μια σκέψη και ένα επιχείρημα. Ακολούθησε η ανακριτική διαδικασία από δύο ανώτερους δικαστικούς λειτουργούς, δύο Εφέτες, όπως οι δικονομικοί κανόνες όριζαν, με την τήρηση και άσκηση όλων των δικαιωμάτων των κατηγορουμένων και το πλουσιότατο αποδεικτικό υλικό που συλλέχτηκε, τέθηκε στην κρίση του αρμόδιου Δικαστικού Συμβουλίου, το οποίο μετά από την εμπειριστατωμένη Εισαγγελική πρόταση, του κ. Ντογιάκου, κατέληξε στο εξεταζόμενο και πλήρως αποδειχθέν, κατά τη γνώμη μας, **215/2015** παραπεμπτικό Βούλευμα, με τις διαλαμβανόμενες σε αυτό και αποδιδόμενες στους κατηγορουμένους κατηγορίες του άρθρου 187, του άρθρου 299, του άρθρου 42, του άρθρου 382 Π.Κ., ως και της οπλοφορίας και οπλοχρησίας. Στο Βούλευμα κατά τρόπο σαφή, αιτιολογημένο και εμπειριστατωμένο διαλαμβάνονται και αναφέρονται όλα εκείνα τα απαιτούμενα πραγματικά αντικειμενικά και υποκειμενικά στοιχεία που ο νόμος απαιτεί προς θεμελίωση των αποδιδόμενων στους κατηγορουμένους αξιόποινων πράξεων.

Όπως έχει ειπωθεί η ερειδόμενη στη σύμβαση του Παλέρμο μειοψηφούσα άποψη για όσους λόγους ειπώθηκαν και η Εισαγγελική πρόταση σχετικά με αυτό ανέφερε, δεν ασκεί καμία ουσιώδη νομική επιρροή στην κρινόμενη υπόθεση και στην έκβαση της δίκης. Να σημειωθεί, στο σημείο αυτό, ότι και η μειοψηφούσα στο Βούλευμα άποψη σε κάθε περίπτωση κρίνει ότι οι κατηγορούμενοι δεν είναι αθώοι, γιατί συντρέχει η ύπαρξη τρομοκρατικής οργάνωσης. Γνωστό είναι σε όλους τους νομικούς ακόμη και στους φοιτητές της νομικής, ότι

δεν υπάρχει τρομοκρατική οργάνωση που να μην είναι εγκληματική, ισχύοντος του αντιθέτου. Αναφέρω τα παραπάνω γνωστά στο Δικαστήριό Σας και για τον πρόσθετο κύριο λόγο κύριοι Δικαστές ότι όλοι οι παραπάνω Δικαστικοί λειτουργοί λοιδορήθηκαν και κατασυκοφαντήθηκαν από τους κατηγορούμενους, για μεροληψία, χειραγώγηση, πλημμελή εκτέλεση των καθηκόντων τους, για εντεταλμένα όργανα της εκτελεστικής εξουσίας και αυτό έγινε τόσο εξ αρχής, όσο και καθ όλη τη διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας κατά τρόπο που μόνο η ιδεολογία του μορφώματος που εξυπηρετούν και υπηρετούν μπορεί να εκφράσει, όπως στη συνέχεια θα αναφερθώ.

Ακολούθησε, από τον Απρίλιο του 2015 μέχρι σήμερα η ακροαματική διαδικασία. Αντικείμενο έτσι της ακροαματικής αποδεικτικής διαδικασίας ήτο να αποδειχθεί και να καταδειχθεί ότι κατά την εξεταζόμενη χρονική περίοδο 2008-2013 η «Χρυσή Αυγή» ήτο μία κατά το άρθρο 187 Π.Κ., εγκληματική οργάνωση, με **εθνικοσοσιαλιστική, ναζιστική, φασιστική ιδεολογία**, με ιεραρχική δομή, με επικεφαλής και απόλυτο κυρίαρχο τον κατηγορούμενο Νικόλαο Μιχαολιάκο, που υπό το μανδύα πολιτικού κόμματος συμμετείχε στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, με διαρκή επιχειρησιακή δράση που λειτουργούσε με οργανωμένο σχέδιο το οποίο εκτελούσαν τα κατάλληλα εκπαιδευμένα και οπλισμένα μέλη των ομάδων κρούσης, τα επονομαζόμενα τάγματα εφόδου και ότι στα πλαίσια και για την εφαρμογή των σκοπών της, τέλεσε τις αξιόποινες κακουργηματικές πράξεις για τις οποίες με το Βούλευμα κατηγορείται, οι οποίες συνεχονται με τις λοιπές αναφερόμενες στο Βούλευμα αξιόποινες πράξεις που διαχρονικά τέλεσαν στα πλαίσια του σκοπού της τις περασμένες δύο δεκαετίες. Και της οποίας εγκληματικής οργάνωσης τα

μέλη της, υπέτασαν την ατομική τους βούληση στη βούληση της εγκληματικής οργάνωσης και της ηγεσίας της, της αποδοχής των σκοπών της. Διαπράχθηκαν στα παραπάνω πλαίσια του εγκληματικού χαρακτήρα της ο οποίος είναι εγγενής και απορρέει από την ίδια την ναζιστική, φασιστική ιδεολογία και πρακτική της, τα εξεταζόμενα, κακουργηματικού χαρακτήρα εγκλήματα κατά τον τρόπο και την ποινική αξιολόγηση που το Βούλευμα κρίνει. Θα θελα στο σημείο αυτό να επανέλθω στην πρόταση της αξιότιμου κυρίας Εισαγγελέως, η οποία ξέρετε κυρία Πρόεδρε και κύριοι Δικαστές, αυτό που σήμερα εξετάζεται και απασχολεί τον κόσμο, είναι ο πυρήνας της αποδιδόμενης κατηγορίας και ο πυρήνας είναι το άρθρο 187 Π.Κ., της εγκληματικής οργάνωσης, όπου το Βούλευμα, η Εισαγγελική πρόταση του Βουλευμάτος και οι αποδείξεις, κατά την άποψή μας, οδηγούν στην πλήρη στοιχειοθέτησή του. Η Εισαγγελική πρόταση με αβάσιμες νομικές σκέψεις και με νομικές προσεγγίσεις, οι οποίες έτυχαν και των απαντήσεων του καθηγητή κυρίου Καλφάκη στην οποία αναφέρομαι και του καθηγητή κυρίου Αλιβιζάτου, θεώρησε εσφαλμένα ότι απαιτείται εντολή για την στοιχειοθέτηση του άρθρου 187 Π.Κ. η οποία κατά αυτήν δεν υπήρξε και ως εκ τούτου δεν στοιχειοθετείται η αξιόποινη πράξη του άρθ. 187 Π.Κ., την στιγμή που είναι βέβαιο νομολογιακά, σύμφωνα και με τις παραπάνω νομικές αξιολογήσεις των δύο καθηγητών ότι δεν απαιτείται ύπαρξη εντολής για την στοιχειοθέτηση του εξεταζομένου στην παρούσα δίκη κατ' άρθρο 187 αδικήματος. Ξέρετε αν αφαιρέσουμε απ' την παραπομπή το άρθρο 187 Π.Κ. όλα τα υπόλοιπα τα οποία είναι οφθαλμοφανέστατα και πασιφανέστατα τελεσθέντα, με την Εισαγγελική πρόταση αποδυναμώνονται τελείως και μένει, ως μεμονωμένο το έγκλημα της

στυγνής δολοφονίας του Παύλου, Φύσσα, και ως δήθεν τυχαία πράξη αυτό που έγινε εκείνο το βράδυ του Σεπτέμβρη στο Κερατσίνι. Αυτό δεν θα διαφύγει της προσοχής του Δικαστηρίου Σας, γιατί πραγματικά τότε, θα πουν όλοι αυτό που ήδη λέει ο λαός μας. Τι κάνατε πέντε χρόνια; Τι ψάχνατε; Μα αφού αυτά γίνανε. Γινότανε μπροστά μας. Τα εγκλήματα αυτά γίνανε σε όλη την Ελλάδα. Τύχαμε μάρτυρες αυτών των εγκλημάτων, πώς δηλαδή Εσείς καταλήγετε σε αυτό, ότι όλα αυτά ήταν τυχαίες, μεμονωμένες πράξεις; Με βάση τα παραπάνω εξεταζόμενα και όσα η πολιτική αγωγή ανέπτυξε με την έναρξη της δίκης, ήταν σημαντική στιγμή η απόφαση του Δικαστηρίου Σας, τον Ιούνιο του 2015, να μας επιτρέψει να παρασταθούμε ως πολιτική αγωγή εφ' όλου του αντικειμένου της δίκης. Κάποια στιγμή φυσικά προς το τέλος της, υπήρξε μια δικονομικά δυνητική μεταβολή αυτής της απόφασης, πλην όμως θέλω να πιστεύω πως η δική μας απουσία στις ερωτήσεις των βουλευτών, των κατηγορουμένων βουλευτών, τότε έγινε αυτή η μεταβολή καλύφθηκε επαρκώς απ' τις ερωτήσεις και τις δικές Σας κυρία Πρόεδρε αλλά και της έδρας γενικότερα.

Ο πλούτος των αποδείξεων που θεμελίωσαν το κατηγορητήριο είναι **συντριπτικός** και **αδιαμφισβήτητος**. Εκατοντάδες πρωτογενή αποδεικτικά στοιχεία, ορθά αντικειμενικά, αμερόληπτα με τους κανόνες της κοινής λογικής ερμηνευόμενα και αξιολογούμενα, οδηγούν αβίαστα χωρίς τον παραμικρό δισταγμό, στην πλήρη απόδειξη και θεμελίωση των εξετασθέντων κρίσιμων θεμάτων, των αξιοποιώνων πράξεων για τις οποίες οι κατηγορούμενοι παραπέμφθηκαν και κατηγορούνται. Εκατοντάδες έγγραφα, απεικονίσεις, λεκτικά, ηχητικά ντοκουμέντα και γραπτά, δεν αφήνουν περιθώρια, ούτε την παραμικρή ρωγμή για αμφισβήτηση της πραγματικής αλήθειας.

Δεκάδες, εκατοντάδες συμπολίτες μας, όλων των κοινωνικών στρωμάτων και μορφωτικών επιπέδων, άγνωστοι μεταξύ τους, από όλη την επικράτεια, κατέγραψαν με τον τρόπο του ο καθένας τα όσα έζησε, και γνώρισε από άμεση αντίληψη και κατά τις ενώπιον Σας καταθέσεις, των, οι οποίες κατέληξαν στον ίδιο κοινό παρανομαστή. Στην εγκληματική βία, σε λόγο και έργο και πράξεις της «Χρυσής Αυγής», στην τέλεση των εξεταζομένων εγκλημάτων, στη στοιχειοθέτηση του άρθρου 187 Π.Κ., και στη ναζιστική ιδεολογία αυτής, η οποία ήτο το κίνητρο, των λόγων (ρητορικό μίσος) και των εγκληματικών της έργων στα πλαίσια εφαρμογής και πραγμάτωσης του ιδεολογικού της σκοπού. Δεν θα κάνω αναφορά κυρία Πρόεδρε εκτενή, αλλά χρειάζεται πραγματικά λίγο να αναφερθούμε σε αυτούς που κατέθεσαν, σε ανθρώπους απ' το Μεσολόγγι, την Πάτρα, την Κρήτη, την Πάρο, την Λακωνία, σε καθηγητές Πανεπιστημίου, σε ανθρώπους του κέντρου της Αθήνας, σε Βουλευτές του Ελληνικού Κοινοβουλίου όλων των κομμάτων, τα ονόματά τους είναι στον κατάλογο των εξετασθέντων μαρτύρων και δεν θα τα αναφέρω γιατί θα ξεχαστούν άνθρωποι και καταστάσεις. Άνθρωποι που δεν γνωρίζονταν μεταξύ τους, επιβεβαίωσαν όλες εκείνες τις πράξεις που συνέβησαν και που διαλαμβάνονται στο εξεταζόμενο κατηγορητήριο από το 2008 έως το 2013 σε όλη την επικράτεια. Σημαντικές επιθέσεις στις λαϊκές του Μεσολογγίου για την άσκηση μέσα απ' το τάγμα εφόδου ή την ομάδα εκείνη με επικεφαλής τον Μπαρμπαρούση, **αστυνομικής εξουσίας**, δικαίωμα που κανείς πολίτης δεν έχει, κατά παράβαση του συντάγματος, κάτι που συνέβηκε και στην Ραφήνα, στην Πάτρα, στην Πάρο, στην Κρήτη, στο κέντρο της Αθήνας. Συνάδελφοι που προηγήθηκαν, ο κος Θεοδωρόπουλος, ο κος Μαλαγάρης, ο κος Στρατής,

ο κος Καμπαγιάννης, η κυρία Παπαδοπούλου, ο κος Παπαδάκης, ο κος Αντανασιώτης, ο κος Σαπουτζάκης, κατά τρόπο έξοχο πραγματικά, ανέλυσαν όλα αυτά τα γεγονότα και δεν θα επανέλθω εγώ, προκειμένου και Εσάς να μην κουράσω, αλλά, γιατί δεν νιώθω και την ανάγκη πραγματικά, που γεννιέται σε μια ποινική δίκη, να φτάνουμε στην αγωνία να αποδείξουμε το αυταπόδεικτο. Είναι πολλές φορές δηλαδή αγωνιώδης η δική μας προσπάθεια που μπαίνουμε στο «κλιπάκι» αυτό της ποινικής δίκης, πράγματα τα οποία είναι κοινά και γνωστά σε όλους, αυταπόδεικτα, εγκλήματα, πράξεις, διωγμοί, προγκρόμ, μεταναστών, ανθρώπων με φυλετικά άλλα στοιχεία και τα λοιπά, να καθόμαστε να τα αναλύουμε τη στιγμή που είμαι απόλυτα βέβαιος ότι το Δικαστήριό Σας δεν χρειάζεται αυτή την παραπέρα ανάλυση και απόδειξη γιατί την έχετε κατανοήσει εξ αρχής και Εσείς και οι κύριοι Εισαγγελείς.

Οι αποδείξεις λοιπόν οδήγησαν σε ακλόνητα δεδομένα και συμπεράσματα τα οποία θεμελιώνουν το κατηγορητήριο και τα αυταπόδεικτα θα έλεγα εξεταζόμενα ζητήματα και δη: **α)** ότι το πολιτικό μόρφωμα των κατηγορουμένων, η εγκληματική οργάνωση «Χρυσή Αυγή», είναι ναζιστική, φασιστική οργάνωση που εγγράφεται στην γενεαλογία του **εθνικοσοσιαλισμού** του οποίου οι απαρχές εντοπίζονται στην δεύτερη δεκαετία του 20^{ου} αιώνα. Χρειάζεται αυτή η ανάλυση κυρία Πρόεδρε, η περιληπτική αναφορά, γιατί είναι πράγματα σε μία ποινική δίκη που δεν εξετάζονται μονάχα ξερά οι πράξεις οι ποινικές και δεν αξιολογούνται μονάχα οι πράξεις, αλλά και όλο το υπόβαθρο εκείνο, πολιτικό, κοινωνικό, ιδεολογικό, το οποίο συνέτεινε ή απετέλεσε το κίνητρο αυτών των πράξεων, γι' αυτό γίνεται αναφορά και γι' αυτό και κάθε ποινική απόφαση ιστορικά για αυτά τα γεγονότα

αποτελεί ντοκουμέντο για τις επόμενες γενιές, αποτελεί στοιχείο δηλαδή, διδασκαλίας, διδαχής, τόσο δηλαδή των ανθρώπων που ασχολούνται με την νομική επιστήμη αλλά γενικότερα με κάθε επιστήμη, δημιουργεί βήματα για την σωστή εξέλιξη της κοινωνίας μας.

Ο ναζισμός λοιπόν στηριζόμενος στη βασική θεωρία του Μουσολίνι στην πράξη εξελίχτηκε απ' τον Αδόλφο Χίτλερ σε μια τεράστια εγκληματική μηχανή, που ξεπέρασε σε βαρβαρότητα την εγκληματική χυδαιότητα, όλες τις απάνθρωπες πράξεις μέσα στην παγκόσμια ιστορία, μέχρι τη στιγμή που οι αγώνες των λαών, αφού άφησαν πίσω εκατοντάδες χιλιάδες νεκρούς, καταστροφές και θλίψη, και στη χώρα μας, θυμηθείτε το Δίστομο, τα Καλάβρυτα, εδώ στην Αθήνα, την απελευθέρωση των Αθηνών, και άλλους τόπους θυσίας, έφεραν οι αγώνες αυτοί τη νίκη και ο κόκκινος στρατός έμπηξε την κόκκινη σημαία στην καρδιά του τέρατος στο Βερολίνο στο τέλος του 2^{ου} Παγκοσμίου Πολέμου. Μη μας διαφύγει της προσοχής η πρόσφατη αναφορά και η επίσκεψη του πρωθυπουργού της Ελλάδας, του σημερινού πρωθυπουργού, του κου Μητσοτάκη στο Άουσβιτς, όπου εκεί αναγνωρίζοντας την ιστορία, για την οποία τόσο μεθοδευμένη προσπάθεια διαστρέβλωσης υπάρχει, μίλησε αληθινά για αυτά τα επιτεύγματα, φυσικά δεν ανέφερε με την λαϊκή του έννοια τον κόκκινο στρατό, τον ανέφερε ο ερυθρό, εν πάσει περιπτώσει, δεν αλλάζει όμως αυτό την ουσία.

Από την άποψη αυτή η «Χρυσή Αυγή» απετέλεσε την κύρια ιδεολογική και επιχειρησιακή έκφραση του ναζισμού στην Ελλάδα από την επταετία της δικτατορίας και μετέπειτα μέχρι σήμερα. Εδώ κυρία Πρόεδρε και κύριοι Δικαστές, είστε τόσο έμπειροι που ειλικρινά θεωρώ ότι πράγματα που έχουν γίνει αντιληπτά από Εσάς δεν χρειάζεται

επανάληψη, αλλά για τον κόσμο που παρακολουθεί, δεν είναι τυχαία η αναφορά που θα κάνω και δεν πρέπει να διαφύγει της προσοχής του Δικαστηρίου Σας και της εξέλιξης του μέλλοντός μας, γιατί η δίκη αυτή δεν τελειώνει με την απόφασή Σας, θα αφήσει πίσω της πολλά πράγματα και το ακόλουθο γεγονός. Θυμηθείτε στην απολογία του Μπαρμπαρούση και του Λαγού. Τι ύμνησαν κυρία Πρόεδρε και κύριοι Δικαστές; Τον Νικόλαο Ντερτιλή. Τι ήταν ο Ντερτιλής κύριοι Δικαστές, και κυρία Πρόεδρε; Ήταν ο συγγνός δολοφόνος στα γεγονότα του Πολυτεχνείου το 1973 κατά την επταετή δικτατορία του Μιχάλη Μυρογιάννη. Ήταν δηλαδή ο εκτελεστής ενός ανήλικου παιδιού στην οδό Πατησίων στα γνωστά γεγονότα του Πολυτεχνείου. Αυτόν ύμνησαν στην απολογία τους.

Η θεωρία της Χ.Α. είναι η ανωτερότητα της φυλής, ο ρατσισμός, το μίσος της στον κομμουνισμό, εξάλλου ο κομμουνισμός είναι αυτός που έμπηξε την κόκκινη σημαία στο Βερολίνο και ο χυδαίος αντικομμουνισμός, η διαστρέβλωση της ιστορίας, το μίσος της στην εργατική τάξη και στο κίνημά της, ο μισανθρωπικός της χαρακτήρας, τα όσα εξαντλητικά άλλα έχουν ειπωθεί. Έκανε την εμφάνισή της στις αρχές της δεκαετίας του 1980 ως ομάδα επιμόρφωσης ναζιστών με επικεφαλής τον Νικόλαο Μιχαλολιάκο, με κλιμάκωση της εγκληματικής της παρουσίας και δράσης στη συνέχεια, όπως αναλυτικά αναφέρθηκε, με πλούτο εγκληματικών και αξιόποινων πράξεων στα πλαίσια υλοποίησης του ιδεολογικού της σκοπού, με τον οποίον είναι σύμφυτες τόσο η έκφραση της βίας και το μίσος όσο και οι εγκληματικές πράξεις μέσω των οποίων αυτή εκφράζεται. Η κλιμάκωση αυτή της εγκληματικής της δράσης είναι εγγενής με την ιδεολογία της. Η δραστηριότητα της αυτή εντάθηκε κατά το κρινόμενο διάστημα και δη

από το 2008 σε όλη τη χώρα, με αποκορύφωμα το 2012, όταν η εγκληματική οργάνωση πέτυχε να ντυθεί τον μανδύα κοινοβουλευτικού κόμματος και να εισέλθει στο Ελληνικό κοινοβούλιο.

Στα παραπάνω πλαίσια αναδείχθηκε ότι ο ναζισμός-φασισμός δεν γεννιέται μόνος του και αυθόρμητα έξω από το εκμεταλλευτικό οικονομικό σύστημα που ζούμε, τον καπιταλισμό. Είναι η «Χρυσή Αυγή» και τα άλλα ναζιστικά μορφώματα παιδιά του παραπάνω συστήματος, το μακρύ χέρι του κεφαλαίου, το οποίο τα χρησιμοποιεί ανάλογα με τους σκοπούς του, γι' αυτό και αυτή η ανοχή επί χρόνια μέχρι την άσκηση της ποινικής δίωξης που εξετάζουμε. Τα ναζιστικά αυτά μορφώματα, όπως η «Χρυσή Αυγή», για την άνοδό τους εκμεταλλεύονται την φτώχεια, την δυστυχία του ανθρώπου, τον ξενιτεμό, τον ξεριζωμό, την μετανάστευση, όπως και ιστορικά από την εποχή του μεσοπολέμου έχει καταδειχθεί, πράγμα που έγινε και την περίοδο της έντονης κρίσης στη χώρα μας, όταν η εγκληματική της δράση έφθασε στο αποκορύφωμά της, περίοδο κατά την οποία χρησιμοποιήθηκε και με την είσοδό της στη Βουλή, ώστε να συνδράμει στη γενικότερη συντηρητικοποίηση και αντιδραστικοποίηση του λαού μας. Διαχρονικό δίδαγμα απ' τα χρόνια του μεσοπολέμου ήταν και είναι, ότι η καπιταλιστική κρίση σε χώρες με ιστορική πολιτική και πολιτισμική στέρηση, έχει ως εφεδρεία της, τον εθνικοσοσιαλισμό και τον φασισμό.

Το γεγονός ότι κατά τη διάρκεια της παρούσης δίκης οι κατηγορούμενοι προσπάθησαν να αποποιηθούν υποκριτικά την εθνικοσοσιαλιστική τους ιδιότητα, είναι ένδειξη του εργαλειακού χαρακτήρα τον οποίο είχε το εγκληματικό μόρφωμά τους κατά το επίδικο διάστημα. Επιπροσθέτως, συνδεόμενη η «Χρυσή Αυγή» με το

αστικό κράτος και τους μηχανισμούς του, αξιοποιήθηκε και αξιοποιούνται αυτά τα μορφώματα- όπως στην εξεταζόμενη υπόθεση στην υπόθεση της Ζώνης- από την αστική τάξη και το κεφάλαιο σε κρίσιμες, σε κάθε κρίσιμη στιγμή της λαϊκής πάλης.

Συμπερασματικά αποδείχθηκε ότι ο εγκληματικός χαρακτήρας της «Χρυσής Αυγής» είναι εγγενής και σε διαλεκτική σχέση και απορρέει από την ίδια τη ναζιστική ιδεολογία και πρακτική της και ότι τα εξεταζόμενα κακουρηγηματικά εγκλήματα τελέστηκαν στα πλαίσια και κατ' εφαρμογήν των σκοπών της. Ότι για αυτά τα εγκλήματα δεν ευθύνονται μόνο οι φυσικοί αυτουργοί αλλά και η ηγεσία της εγκληματικής οργάνωσης στη βούληση της οποίας ηγεσίας της είχαν υποτάξει την ατομική τους βούληση τα μέλη της, φυσικοί αυτουργοί προς αποδοχή των σκοπών της. Είναι πασίδηλο ότι όλοι οι κατηγορούμενοι ήτο μέλη και στελέχη της εγκληματικής οργάνωσης, με ουσιαστική καθημερινή συμμετοχή και δράση, όλοι εκτός των άλλων, με την χυδαία προπαγάνδα τους ως ναζιστές και φασίστες επιχειρούσαν και θα επιχειρήσουν και στο μέλλον πολύ πιο ύπουλη, επικίνδυνη και παραλυτική αποστολή, η οποία είναι να βιάζουν την ανθρώπινη σκέψη, να δηλητηριάζουν την ανθρώπινη ψυχή, να μολύνουν αξίες και ιδανικά. Απομονώνουν την μορφή από το περιεχόμενο, οδηγώντας χιλιετηρίδες πίσω την ανθρώπινη αντίληψη και σκέψη, με βάση τις σύγχρονες κατακτήσεις της επιστήμης και του πολιτισμού.

β. Από την αποδεικτική διαδικασία έτσι αξιότιμη κυρία Πρόεδρε και αξιότιμοι κύριοι Δικαστές και κύριοι Εισαγγελείς, αποδείχθηκε η πλήρης στοιχειοθέτηση κατά την αντικειμενική και υποκειμενική του υπόσταση του εγκλήματος του άρθρου 187 Π.Κ. Γνωρίζετε καλύτερα από μας, ότι τα απαιτούμενα στοιχεία για τη στοιχειοθέτηση του

εγκλήματος του άρθ. 187 Π.Κ., είναι: η ύπαρξη ομάδος άνω των τριών προσώπων (το προσωπικό στοιχείο), δομημένη οργάνωση, ο νέος Ποινικός Κώδικας μιλάει για επιχειρησιακή δομή (το ποιοτικό στοιχείο), και κατεύθυνση επίτευξης κοινού στόχου διάπραξης πλειόνων κακουργημάτων. Αυτά τα τρία στοιχεία πρέπει απαραίτητως να αποδειχθούν και αποδείχθηκαν στην παρούσα δίκη για να στοιχειοθετηθεί το αδίκημα.

Πλέον των άνω, το Βούλευμα με την νομική ορθή σκέψη και ανάλυση και την άρτια πρόταση του Εισαγγελέα κ. Ντογιάκου αποδίδει στην εγκληματική οργάνωση Χ.Α. και τα εξής ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, πρόσθετα των παραπάνω βασικών, τα οποία ακόμη και αν ήθελε να μην θεωρηθούν αποδειχθέντα ή πλήρως αποδειχθέντα καίτοι πλήρως αποδείχτησαν, δεν αναιρείται ή αποδιδόμενη του αρ. 187 Π.Κ. κατηγορία, αλλά αιτιολογείται πιο εμπειριστατωμένα η διαπίστωση τέλεσης αυτής. Αυτά που διαπίστωσε επί πλέον των τριών βασικών το Βούλευμα η ανακριτική διαδικασία και η εισαγγελική πρόταση είναι: Η εσωτερική διάρθρωση, αποδείχθηκε. Η ιεραρχική δομή, αποδείχθηκε. Οι διακριτοί ρόλοι, αποδείχθηκαν. Η πειθαρχία, αποδείχθηκε. Η διαρκής δράση, αποδείχθηκε. Η ενεργός δράση, αποδείχθηκε. Η συγκλίνουσα δράση, αποδείχθηκε. Η υποταγή της ατομικής βούλησης των μελών της στη βούληση της εγκληματικής οργάνωσης και της ηγεσίας της, αποδοχή των σκοπών της, αυτό και αν αποδείχθηκε.

Η αποδεικτική διαδικασία κατέδειξε ότι και αυτά τα επί πλέον χαρακτηριστικά συνέτρεχαν στο σύνολό τους ενιαία στο σύνολο της εγκληματικής οργάνωσης εκλαμβανομένης αυτής ως μιας και ενιαίας εγκληματικής οργάνωσης. Το πρότυπο τοπικής οργάνωσης της εγκληματικής «Χρυσής Αυγής», της οργάνωσης της Νίκαιας, τα στελέχη

και μέλη της οποίας βρίσκονται παντού, εντός και εκτός Αττικής, με επικεφαλής τον περιφερειάρχη Λαγό, στην τοπική ευθύνη της οποίας διαπράχθησαν τα κρινόμενα κακούργηματα, δεν μπορεί να εκληφθεί ως θύλακας μόνον, ως θύλακας σε κάθε περίπτωση χωριστός, αλλά ως ενιαίο σύνολο με την δικαζόμενη εγκληματική οργάνωση.

Έγινε ανάλυση και αναλύθηκε η έννοια του μέλους, που συνίσταται στο ουσιαστικό στοιχείο της αποδοχής και της υποταγής της βούλησής του, στην σκοπούς της οργάνωσης.

Κυρία Πρόεδρε, κύριοι Δικαστές.

Έγινε πολύ θόρυβος και λόγος εδώ, καίτοι υπήρξαν μάρτυρες που σαφώς κατέδειξαν ότι και κατάλογοι μελών υπήρχαν και δόκιμα και τακτικά και κεντρικές επιτροπές και συμβούλια και βουλευτές υπήρχαν και όλα αυτά τα ζητήματα, περί της ιδιότητας του μέλους και με την τυπική και με την ουσιαστική τους ιδιότητα συνέτρεχαν. Μέλος μιας εγκληματικής οργάνωσης σε κάθε περίπτωση δεν είναι το υπό την τυπική μορφή και η έννοια δηλαδή του καταλόγου, εκλαμβανόμενο. Δίπλα δικάζεται η εγκληματική οργάνωση για το κύκλωμα για τα στοιχεία. Ξέρετε οι εγκληματικές οργανώσεις είναι άτυπες οργανώσεις, όπου εκείνο το στοιχείο το οποίο προέχει είναι η ουσιαστική συμμετοχή και η υποταγή της βούλησής του κάθε μέλους στους σκοπούς της οργάνωσης. Έ, αυτό το κύριο ουσιαστικό στοιχείο δεν μπορεί να αμφισβητηθεί και να παίζουμε με την έννοια, αν υπήρχαν καίτοι αποδείχθηκε ότι και στοιχεία γραπτά υπήρχαν τα οποία αποδεικνύουν από κάθε άποψη την έννοια του μέλους. Μετά ταύτα η άποψη που εκφράστηκε ότι απαιτείτο εντολή του αρχηγού για να στοιχειοθετηθεί το αδίκημα αυτό (του άρθρου 187 Π.Κ.), δεν είναι νομικά ορθή και δεν θα την αναλύσω, παραπέμπω και στην Νομολογία

και στην βιβλιογραφία, και την παλιά και την σύγχρονη, αλλά παραπέμπω και στις τελευταίες, όχι επειδή γίνονται με την έννοια κριτικής σε μια πρόταση, όλοι κρινόμαστε και όλα κρίνονται σε αυτόν τον τόπο, όλοι αποδίδομαι λογαριασμό και θα αποδώσουμε λογαριασμό και σήμερα και αύριο και εμείς και εσείς και τα παιδιά μας και η κοινωνία ολάκερη και το πολιτικό σύστημα και το νομικό σύστημα και όλος ο κόσμος, αναφέρομαι στις ως άνω θεμελιωμένες νομικά απόψεις που εκφράστηκαν μετά την Εισαγγελική πρόταση του καθηγητή Καλφάκη του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και του κυρίου Αλιβιζάτου, στις οποίες παραπέμπω και οι οποίες ορθά κρίνουν ότι δεν είναι στοιχείο στοιχειοθέτησης του αδικήματος η διαπίστωση εντολής και η ύπαρξη εντολής εκτέλεσης μιας οποιασδήποτε πράξεως από τον αρχηγό, για να θεμελιωθεί η ευθύνη του αρχηγού, αρκούν όλα τα άλλα στοιχεία και η υποταγή της βούλησης του μέλους στην βούληση της εγκληματικής οργάνωσης όπως στην προκειμένη περίπτωση. Πληρούνται έτσι τόσο οι αντικειμενικές όσο και οι υποκειμενικές προϋποθέσεις που το άρθρο 187 Π.Κ. απαιτεί και τάσσει.

Επιπρόσθετα από την αξιολόγηση όλων των εξεταζόμενων και αναφερόμενων στο Βούλευμα εγκλημάτων, όλων αυτών των αξιόποινων πράξεων που τελέστηκαν σε όλη την επικράτεια, όλο το κρινόμενο διάστημα αλλά και το προηγούμενο, τα οποία εγκλήματα συνεχίζονται νομικά και ουσιαστικά, με το εξεταζόμενο αντικείμενο της δίκης και ορθά αναφέρονται, προκειμένου η κρίση, η πεποίθηση του δικαστή να είναι εφ' όλης της ύλης, σε όλο το φάσμα το εξεταζόμενο χωρίς κενά και παραλήψεις, γιατί πραγματικά αυτή η κρίση και αυτή η πεποίθηση είναι που θα σταθεί και θα μείνει ως τελικό επιστέγασμα όλης αυτής της προσπάθειας. Τι διαπιστώθηκε λοιπόν από όλα αυτά τα

εγκλήματα που εξετάσαμε; Αναφέρω τις πόλεις που έγιναν τα εγκλήματα: Μεσολόγγι, Πάτρα, Σκάλα Λακωνίας, Σπάρτη, Μελιγαλάς, Πάρος, Κρήτη, Αττική, προγκρόμ σε όλες τις περιοχές, Άγιος Παντελεήμονας, Ραφήνα και φυσικά τα τρία εγκλήματα, τα οποία παρακάτω θα αναλύσω του ΠΑΜΕ, της επίθεσης κατά του ΠΑΜΕ, της στυγνής δολοφονίας του Παύλου Φύσσα και των φτωχών μεταναστών ψαράδων αλλιεργατών. Τι αποδείχθηκε σε όλα; Ότι σε όλα σε όλες αυτές τις πράξεις υπάρχει ταυτότητα χαρακτηριστικών, σε όλες τις επιθέσεις. Δηλαδή συγκροτημένη οργανωμένη δράση, ένα τάγμα εφόδου, συλλογική πειθαρχία σε αυτό στο επιτελικό επιχειρησιακό σχέδιο, στοχοποίηση ιδεολογικών και πολιτικών αντιπάλων, μεταφερόμενα εγκλήματα και τάγματα εφόδου σε όλα τα μέρη που χρειαζόταν να γίνει αυτή η εγκληματική δράση, ίδια πρόσωπα παντού και πάντα ένας βουλευτής επικεφαλής όλων αυτών των καταστάσεων. Στοιχεία που θεμελιώνουν την ύπαρξη της εγκληματικής οργάνωσης ακόμα παραπέρα όπως το κατηγορητήριο περιγράφει. Ο τρόπος δράσης τόσο στη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, όσο και στο Πέραμα και στους Αιγύπτιους, είναι όμοιος, σε χρόνο, χτύπημα, κινητοποίηση, μέσα, όπλα, προπαρασκευή. Το ίδιο και η δράση στις λαϊκές. Ας θυμηθούμε την κατάθεση της κυρίας Παπαζήση στο Μεσολόγγι στην αρχή της ακροαματικής διαδικασίας, πως περιγράφει την παρουσία των χρυσαυγιτών με επικεφαλής του αγήματος τον Μπαρμπαρούση. Τι φόβο ένιωσαν, ανατρέξτε στην κατάθεση αυτή, θα δείτε πως ένιωσε ο απλός άνθρωπος που πήγε στη λαϊκή να προμηθευθεί τα τρόφιμά του, από την παρουσία αυτών των ανθρώπων. Ήταν μια φυσιολογική παρουσία μιας πολιτικής ομάδος, που πήγε να μοιράσει το πολιτικό της υλικό; Όχι, κυρία Πρόεδρε. Ανατρέξτε στις καταθέσεις αυτές. Νιώσανε

φόβο. Το βάλανε στα πόδια, φύγανε. Γιατί; Γιατί ακολούθησε ο αστυνομικός έλεγχος των αδειών. Από που ως που ο Μπαρμπαρούσης και ο κάθε Μπαρμπαρούσης αντλεί αυτό το συνταγματικό δικαίωμα να προβαίνει, όχι σε αντιποίηση απλά αρχής και εξουσίας, αλλά στην άσκηση αστυνομικών ελέγχων που ανάγονται σε άλλα όργανα της συντεταγμένης πολιτείας. Δηλαδή, **στην άσκηση δημόσιας εξουσίας αστυνομικού τύπου**, υποβάλλοντας σε ελέγχους τα θύματά τους, όπως και σε άλλα περιστατικά, όπου ο Κασιδιάρης απευθυνόταν και έκανε υποδείξεις και έδινε εντολές στους αξιωματικούς της αστυνομίας και μάλιστα στον επικεφαλής της αστυνομίας σε άλλες περιπτώσεις. Δεν νομίζω πως άλλοι κοινοβουλευτικοί και υπάρχουν αρκετοί εδώ, έχουν κάνει στη ζωή τους και στην πορεία του έντιμου αγώνα τους, αυτά τα πράγματα. Δεν αντλούν την δύναμή τους απ' αυτή την άσκηση εξουσίας, αλλά από την εντολή του λαού, για όσο τους εμπιστεύεται και για όσο πραγματικά μπορούν να ανταποκριθούν στην εντολή που τους δίνεται.

Φτάνω κυρία Πρόεδρε στην τέλεση των τριών εξεταζόμενων κακουρηγημάτων χωρίς να ξεφύγω από τον χρόνο της σημερινής συνεδρίασης.

Δολοφονία του Παύλου Φύσσα. Ειλικρινά πιστεύω ότι αποτελεί προσβολή στη μνήμη του Παύλου Φύσσα η προσπάθεια να αποδείξουμε την αυταπόδεικτη στυγνή δολοφονία του από τη «Χρυσή Αυγή». Δολοφονία που ανάγκασε το κράτος να ξυπνήσει και να ακολουθήσει η διαδικασία που είχε χρόνια παραλείψει να κάνει και να ασκήσει την ποινική δίωξη συνέπεια της οποίας έχουμε την παρούσα δίκη. Κάθε προσπάθεια που γίνεται να παρουσιαστεί ως δήθεν τυχαίο γεγονός από ασήμαντη αφορμή, προσβάλλει τη νοημοσύνη μας, την

κοινή λογική και αυτό που κάποιοι θέλουν να λένε το νομικό μας πολιτισμό, τον οποίο υπηρετούν.

Η δολοφονία Φύσσα είναι συλλογικό έργο της εγκληματικής «Χρυσής Αυγής» όπως η συμμετοχική δράση των εγκληματιών έχει αναλυθεί. Το επιχείρημα ότι δεν ήταν στόχος και σχετικά είναι ασειότητες. Ποιά αλήθεια κυρία Πρόεδρε από την εμπειρία Σας εγκληματική οργάνωση δημοσιοποιεί εκ των προτέρων τους στόχους της; Ποιά είναι αυτή η οποία δίνει τα στοιχεία των μελλοντικών της στόχων ή των άμεσων στόχων τους προκειμένου να τα γνωρίζουν οι στόχοι τους ότι θα υποστούν αυτή την επίθεση; Αντέχει αυτό το επιχείρημα στην κοινή λογική; Αυτό σημαίνει εγκληματική οργάνωση και συγγή δολοφονία. Ότι οι στόχοι που είναι στο μυαλό της εγκληματικής οργάνωσης, σε αυτή μόνο είναι γνωστοί και αυτή είναι το εκτελεστικό όργανο των ίδιων των στόχων. Ο δολοφόνος έδρασε και ενήργησε μέσα στους ιδεολογικούς στόχους που είχε χαράξει η «Χρυσή Αυγή» και είχε καθορίσει ο αρχηγός της. Το ίδιο και οι συνεργοί αυτού. Την ύπαρξη αυτή των συνεργών, εκτός των άλλων, που την ανέλυσε η κα Παπαδοπούλου, ο κος Θεοδωρόπουλος τόσο καλά που δεν μπορώ πραγματικά να ανταποκριθώ εγώ στην πληρότητα της ανάλυσης που έκαναν, την καταδεικνύει και ένας σχετικός διάλογος δικός Σας κυρία Πρόεδρε, στις 25-7-2016 κατά την εξέταση του μάρτυρα **Κου Τσολακίδη**, του αστυνομικού της ομάδος ΔΙΑΣ, όταν προβληματισμένη από τις ασαφείς απαντήσεις του, επικριτικά εκ τούτου, είπατε στον μάρτυρα τη φράση, έχει καταγραφεί: «Δεν σταματήσατε ούτε έναν, μόνον το Ρουπακιά πιάσατε που καθόταν μέσα στο αμάξι, αυτό κάνατε...».

Και μόνο το περιεχόμενο αυτής της παρέμβασής Σας ορθά και λογικά ερμηνευόμενο, καταδεικνύει αυτό που αποδείχθηκε, ότι δεν ήταν μόνος του ο Ρουπακιάς, ότι υπήρχαν και άλλοι συνεργοί του, το ημικόκλιο που είχε σχηματιστεί στον Παύλο Φύσσα, για να προστατεύσει και να διευκολύνει το μαχαίρωμα του Ρουπακιά, όλα αυτά τα στοιχεία και γι' αυτό ακριβώς και εκφράσατε αυτή Σας την αγανάκτηση, η οποία πραγματικά όπως είπα, γι' αυτό η ποινική δίκη είναι ένα σχολείο, η κάθε στιγμή μπορεί να είναι μια πλήρης απόδειξη για όλο το αντικείμενο της δίκης, η κάθε αναφορά που γίνεται εκείνη τη στιγμή που εξετάζεται ένας αυτόπτης μάρτυρας μπορεί να είναι το τέλος της αποδεικτικής διαδικασίας, μπορεί πραγματικά αυτό να καταγράψει στη συνείδησή μας αυτό που επιδιώκουμε και επιδιώξαμε θετικά και επιτυχημένα τόσο καιρό να κάνουμε, την απόδειξη του αντικειμένου της δίκης. Αναφέρθηκα σε αυτή την αναφορά Σας γιατί θεωρώ όλες τις παρεμβάσεις Σας και τις δικές Σας και των μελών του δικαστηρίου και των κυρίων Εισαγγελέων, παρεμβάσεις που βοήθησαν, ανεξαρτήτως της όποιας εξέλιξης και πρότασης, στη διαλεύκανση της αληθείας. Δεν μένει έτσι αμφιβολία ότι κατά το χρόνο της δολοφονίας ήτο και άλλα μέλη της «Χρυσής Αυγής» κάτι το οποίο είναι αδιαμφισβήτητο, το όλο συμβάν της δολοφονίας ήτο ένα ενιαίο γεγονός, μια συνεχής, μια επιλεγμένη και στοχευμένη πράξη της εγκληματικής οργάνωσης.

Δύο χρόνια μετά την δολοφονία του Παύλου Φύσσα, αναφέρθηκε και από άλλους, υπήρξε μέσω της δηλώσεως του Μιχαολιάκου, σε ραδιοφωνική συνέντευξη του, ότι αναλαμβάνει την πολιτική ευθύνη για την δολοφονία Φύσσα. Αυτή η δήλωση για μας, για την Πολιτική Αγωγή, και ειδικότερα για την Πολιτική Αγωγή του ΠΑΜΕ,

επιβεβαιώνει τον εγκληματικό χαρακτήρα της Χ.Α. και ότι η δολοφονία αυτή απορρέει από την ναζιστική της ιδεολογία. Η ομολογία αυτή όχι μόνο δεν απαλλάσσει την ηγεσία της «Χρυσής Αυγής» από τις ποινικές της ευθύνες και τη δολοφονία Φύσσα, τις δολοφονικές επιθέσεις κατά των Αιγύπτιων ψαράδων και των κομμουνιστών συνδικαλιστών στο Πέραμα, για δεκάδες άλλες δολοφονικές επιθέσεις, αλλά και ενισχύει τις ποινικές της ευθύνες.

Δεν θα αναλύσω και δεν θα αναφερθώ στον πλήρη διάλογο που είχατε με τον μάρτυρα Τσολακίδη, η μνήμη Σας είναι τόσο δυνατή και η εμπειρία Σας τόσο μεγάλη που τη θυμάστε απ' έξω.

Αιγύπτιοι ψαράδες. Η απόπειρα ανθρωποκτονίας κατά των Αιγύπτιων ψαράδων και ο τρόπος με τον οποίο έγινε, είναι ένα ναζιστικό ανατριχιαστικό έγκλημα. Γνωρίζουν νομίζω, πέραν από τους παράγοντες της δίκης, και οι παριστάμενοι, ότι οι ψαράδες (αλλιεργάτες) ήταν οικονομικοί μετανάστες από την Αίγυπτο, που είχαν έναν μικρομάγαζο εκεί στο Πέραμα και πουλούσαν ψάρια. Άνθρωποι της δυστυχίας, άνθρωποι που ο νους ανατρέχει σε άλλες εποχές Ελλήνων μεταναστών σε άλλες χώρες και κάτω από τις ίδιες και απαράλλαχτες συνθήκες ζωής, έμεναν σε ένα σπίτι σε ένα κατάλυμα το οποίο δεν πληρούσε ούτε καν τα στοιχειώδη στοιχεία μιας κατοικίας, ήταν νύχτα, μεσάνυχτα, όταν πήγαν, οι χρυσαυγίτες και ενώ κοιμόνταν - σκεφθείτε εμείς να κοιμόμαστε και να δεχτούμε την οποιαδήποτε επίθεση, εδώ ένα τηλέφωνο χτυπάει το βράδυ που κοιμάται κάποιος και αναστατώνεται - και τους χτύπησαν με σιδερολοστούς και καδρόνια. Τέτοια εγκλήματα μόνο ναζιστική μήτρα μπορεί να τα παράγει κύριοι Δικαστές. Χρειάζεται στ' αλήθεια ιδιαίτερη ανάλυση και αναφορά για μια τέτοια πράξη; Να κοιμάται κάποιος και ναζιστές

δολοφόνοι να πάνε στον ύπνο του και να τον σκοτώσουν με σιδερένιους λοστούς και καδρόνια; Ποιός λογικός και σώφρων άνθρωπος μπορεί στ' αλήθεια μ' αυτά τα δεδομένα να ξεφύγει απ' όσα το άρθρο 299 Π.Κ. ορίζει, απ' όσα η βιβλιογραφία και η νομολογία μας ορίζει; Γνωρίζουμε όλοι ότι η νομική σκέψη έχει τις δικές της διόδους και διαφυγές, έχει όμως και τοίχους που δεν μπορείς να περάσεις και αυτοί είναι οι σύμφωνοι με την αλήθεια, κανόνες του δικαίου. Στην υπόθεση απόπειρας ανθρωποκτονίας των Αιγύπτιων αλλιεργατών, η αποδειχθείσα αλήθεια, το αποδεικτικό υλικό είναι στη διάθεση όλων μας και μας δείχνει τον δρόμο που πρέπει να ακολουθήσει το Δικαστήριό Σας.

Πριν αναφερθώ στην άνανδρη και θρασύδειλη επίθεση στο ΠΑΜΕ, στην κακουργηματική απόπειρα ανθρωποκτονίας στελεχών συνδικαλιστών του ΠΑΜΕ και κομμουνιστών, θα κάνω μια αναφορά στα επιχειρήματα τα οποία πρόβαλαν κατά την ακροαματική διαδικασία, που πρόβαλε η πλευρά των κατηγορουμένων, προκειμένου στα δικονομικά της δικαιώματα και πλαίσια, να αμυνθεί και να ανατρέψει στο βαθμό που θα μπορούσε, κάτι που δεν κατάφερε, αυτά που τις αποδίδονται.

Πρώτο επιχείρημα των κατηγορουμένων κυρία Πρόεδρε και κύριοι Δικαστές ήτο ο προβαλλόμενος εξ' αρχής ισχυρισμός, το πλαστό επιχείρημα ότι η δίωξή τους είναι πολιτική δίωξη, ότι είναι **σκευωρία**. Είναι βέβαιο, σημειώνω στο σημείο αυτό, ότι η ιδεολογία δεν διώκεται και στα πλαίσια του Ν. 2928/2001 και των μετέπειτα τροποποιήσεων αυτού, στα πλαίσια της διασφάλισης των δημοκρατικών δικαιωμάτων και λαϊκών ελευθεριών είχαμε με μια σειρά εξαιρέτων, τότε, επιστημόνων και παρεμβάσεις του λαϊκού κινήματος, όπως του

αείμνηστου καθηγητή Μανωλεδάκη, του αείμνηστου καθηγητή Μαγκάκη, της αείμνηστης καθηγήτριας Μαραγκοπούλου και άλλων πολλών, με αφορμή τότε και την τρομολογία που είχε επικρατήσει από τα γνωστά γεγονότα, εκφράσει προς τούτο τις σχετικές μας επιφυλάξεις. Πλην όμως εδώ εκδικάζονται και ερευνώνται και αξιολογούνται τα μη δυνάμενα να αμφισβητηθούν κακουργηματικού χαρακτήρα εγκλήματα, που τελέσθηκαν στα πλαίσια της ναζιστικής ιδεολογίας της εγκληματικής οργάνωσης και με κίνητρο αυτήν, που έλαβαν χώρα μέσα στα μεσάνυχτα και είδαν το φως της μέρας και έτυχαν τα εγκλήματα αυτά της κατακραυγής και της καταδίκης του συνόλου του λαού μας. Έτσι δικάζονται και αξιολογούνται τα εγκλήματα που αυτή η ναζιστική ιδεολογία παρήγαγε και τα οποία είναι εγγενή με την ιδεολογία αυτή.

Σχετικά λοιπόν με το θέμα της σκευωρίας, είπαν εξ αρχής και τόνισαν οι κατηγορούμενοι, ότι αυτό το έστησε η τότε κυβέρνηση, ο Σαμαράς, ο κος Σαμαράς, ο Δένδιας, και άσκησαν την ποινική δίωξη για όσους λόγους εδώ εκφράσανε και είπαν, που ουδόλως αποδείχθηκαν. Μεταξύ αυτών για να αποδείξουν την σκευωρία επικαλέσθηκαν και το βίντεο Μπαλτάκου. Εν' όψει τούτου, ο Ηλίας Κασιδιάρης κατά την απολογία του, αναφέρθηκε αναλυτικά στο κοινό αυτό ισχυρισμό της υπεράσπισης. Τον ισχυρισμό περί πολιτικής σκευωρίας, επιδίωξε να θεμελιώσει στο περίφημο βίντεο Μπαλτάκου στο οποίο άλλωστε αναφέρονται όλοι. Το βίντεο αυτό φαίνεται ότι κατασκευάστηκε εν γνώσει του Μπαλτάκου και της «Χρυσής Αυγής». Τούτο προκύπτει από την ομιλία του Νικολάου Μιχαλολιάκου στη συνεδρίαση της Βουλής στις 4-6-2014 κατά τη συζήτηση της άρσης της ασυλίας του Νικολάου Μιχαλολιάκου και Λαγού και του Χρήστου Παππά. Ανέφερε τότε ο

Νικόλαος Μιχαλολιάκος: Υπάρχει όμως και το βίντεο Μπαλτάκου γιατί δε το συζητάτε. Λέγατε ότι θα το συζητήσετε μετά το Πάσχα. Σήμερα κλείνει η Βουλή. Θα το συζητήσετε το Σεπτέμβριο; (...) Εγώ γνωρίζω προσωπικά, είχε πει ο Κασιδιάρης, ότι αυτά που είπε ο Μπαλτάκος στον συναγωνιστή μου Κασιδιάρη, είπε ο κος Μιχαλολιάκος στη Βουλή, είναι αληθινά, γιατί μου τα είχε πει και μένα δια ζώσης. Τον Μπαλτάκο δεν τον ξέρει κανείς σας νωρίτερα απ' ότι τον ξέρω εγώ. Εγώ γνώρισα τον Μπαλτάκο ως μαθητής σε εθνικιστικούς αγώνες το 73 στο γραφείο της ΕΟΚΑ Β' που αντιπροσώπευε τον Στρατηγό Γρίβα Διγενή και μετά στο εθνικιστικό κίνημα. Άλλωστε τα γεγονότα που σας έχουν αναλυθεί το αποδεικνύουν, χαρακτηριστικό μάλιστα είναι ότι όποτε ήθελε να μου πει κάτι ο Τάκης Μπαλτάκος, λέει ο Μιχαλολιάκος, για λόγους ασφαλείας μου έλεγε να βγούμε στο μπαλκόνι γιατί φοβόταν κοριοούς και κάμερες, αυτό για να δουν ποιανού τελικά είναι αυτό το βίντεο.

Και μόνο η αποκάλυψη ότι ο Μπαλτάκος για λόγους ασφαλείας φοβόταν κοριοούς, κάμερες και λοιπά, ότι έλεγε στον Νίκο Μιχαλολιάκο και σε άλλους το έλεγε στο μπαλκόνι, αποδεικνύει ότι ήθελαν από κοινού να γίνει το συγκεκριμένο βίντεο γι' αυτό εκείνη ειδικά την φορά δεν φοβήθηκαν κοριοούς και κάμερες.

Υπενθυμίζω ότι ο Μπαλτάκος, όπως λέει ο Ηλιόπουλος στο αναγνωστέο 340 έγγραφο ήταν βαμμένος χρυσαυγίτης αφενός και αφετέρου ότι είχε απολύτως στενή συνεργασία. Σε κάθε όμως περίπτωση εντύπωση προκαλεί το γεγονός ότι ενώ το βίντεο αυτό το είχαν στα χέρια τους από τις αρχές Οκτωβρίου του 2013 οι κατηγορούμενοι δεν το χρησιμοποίησαν εξ' αρχής αλλά μετά από πολλούς μήνες όπως αναλυτικά ανέπτυξε και ο συνάδελφος Κώστας Παπαδάκης. Δεν υπήρξε λοιπόν με βάση όσα έχουν αναφερθεί πολιτική

δίωξη σε βάρος της «Χρυσής Αυγής» αλλά καθυστερημένη αντίδραση της πολιτείας, που σκανδαλωδώς ανεχόταν μέχρι τότε την εγκληματική «Χρυσή Αυγή», για τους λόγους που ήδη έχουμε αναφέρει παραπάνω. Τα εγκλήματα δεν κατασκευάστηκαν, δεν είναι αποτέλεσμα προβοκάτσιας, ξεχειλίζουν και δεν χωράνε στις ποινικές διατάξεις, είναι έργο της εγκληματικής «Χρυσής Αυγής».

Στηριζόμενοι στο αβάσιμο αυτό ισχυρισμό τους στη συνέχεια, οι κατηγορούμενοι άρχισαν, παρουσία Σας από την αρχή της δίκης, να κατασκευάζουν ως σκευωρούς τον πρώην πρωθυπουργό Σαμαρά, τον Δένδια και όλους τους Δικαστές που ασχολήθηκαν με την υπόθεσή τους, όπως και Δικαστές που θεωρούν ότι συνέδραμαν αυτούς όλους δηλαδή και τον κύριο Βουρλιώτη, και την κυρία Κουτζαμάνη και τις κυρίες Ανακρίτριες και τον κύριο Ντογιάκο, προπαντός τον «παναθηναϊκάκια» Ντογιάκο, και τον κύριο Αθανασίου, και την κυρία Τσάνη. Η χυδαιότητά τους αυτή, η απαξίωση και προσβλητική συμπεριφορά, αποδεικνύει την αβασιμότητα αλλά και το τρόπο σκέψης τους, όταν μάλιστα η αρτιότητα του Βουλευμάτος και η αδυναμία να το αντικρούσουν και να το ανταποδείξουν, τους εκθέτει στα μάτια των δικαστηρίων και της κοινής γνώμης αλλά και της ποινικής επιστήμης που υπηρετούν οι υπερασπιστές τους.

Στο σημείο αυτό και προκειμένου μια δημόσια δίκη να γίνεται γνωστή θυμίζω στους κατηγορούμενους την απάντηση που έδωσε στη Βουλή στις 25-10-2016 ο κος Δένδιας, ο σημερινός υπουργός εξωτερικών στη «Χρυσή Αυγή» και τον ιδεολογικό της καθοδηγητή Παππά. Είναι ακριβής μεταφορά, αξίζει να αναφερθεί γιατί συνέχεται με το κρινόμενο αντικείμενο: Απάντηση στη «Χρυσή Αυγή» και προσωπικά στο Παππά έδωσε ο Νίκος Δένδιας ο οποίος είπε. «Το

τελευταίο που περιμένουμε σε αυτή την αίθουσα είναι να εμφανίζονται ως τιμητές και ως προστάτες των εθνικών συμφερόντων αυτοί που αν ήταν εν ζωή στις 28-10-1940 δεν θα υπηρετούσαν τα εθνικά συμφέροντα υπό την γαλανόλευκη αλλά υπό τις κόκκινες σημαίες, υπό τον αγκυλωτό σταυρό, είπε ο κοινοβουλευτικός τότε εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας. Άλλοτε συνέχισε το κόμμα τους στις πρώτες φάσεις της δραστηριότητός του, στρατεύτηκε με τη σβάστικα και όταν ομιλεί κάποιος προερχόμενος από αυτό το χώρο να μην αυτοπροσδιορίζεται ως εθνικιστής, αλλά ως εθνικοσοσιαλιστής».

Εναρμονισμένοι με την ιδεολογία τους λοιπόν οι κατηγορούμενοι, τη στάση τους αυτή την επέδειξαν και στο ακροατήριο και δεν μπορεί να τους προσφέρει καμιά αποδεικτική διαδικασία αυτή η στάση. Μην ξεχνάμε τη συμπεριφορά του Κασιδιάρη και άλλων απέναντι στον αναπληρωτή κύριο Εισαγγελέα της έδρας. Αλήθεια, θα κάνω έναν συνειρμό εδώ. Τι λένε τώρα που ο κύριος Εισαγγελέας, ο αναπληρωτής, δεν μίλησε σχετικά με την Εισαγγελική πρόταση; Εξακολουθούν και έχουν την ίδια εκτίμηση και στάση απέναντί του; Πώς τον ερμηνεύουν δηλαδή σήμερα και μετά απ' την Εισαγγελική πρόταση και την συμφωνία ουσιαστικά με τη σιωπή του κυρίου Εισαγγελέα, με την πρόταση αυτή; Επιπροσθέτως το γεγονός ότι κατά τη διάρκεια της δίκης και της απολογίας τους οι κατηγορούμενοι επέδειξαν θρασύδειλα να αποποιηθούν την εθνικοσοσιαλιστική τους ιδιότητα, καταδείχνει γιατί διαλέγουν την νύχτα, το σκοτάδι από το φως, τακτική από το παρελθόν μόνιμη και συνήθης σε αυτούς, είναι ένδειξη του εργαλειακού χαρακτήρα τον οποίον είχε το μάρφωμά τους κατά το επίδικο χρονικό διάστημα.

Πρόσθετο φθηνό επιχείρημα των κατηγορουμένων είναι η από το παρελθόν προσφιλής τακτική τους, να προσβάλλουν, να απαξιώνουν και να καθιστούν ψυχικά άρρωστο κάθε πρώην μέλος, στέλεχος και επιστημονικό τους συνεργάτη ή να τον καθιστούν ηλίθιο, όπως το Σταύρου και άλλους, προκειμένου με τον τρόπο αυτό να καταστήσουν αδύναμη την μαρτυρική τους κατάθεση. Είναι τακτική προσφιλής στη ναζιστική ιδεολογία, η οποία δεν μπορεί πραγματικά, να γίνει δεκτή. Την ίδια ακριβώς μεθοδολογία και τακτική ακολούθησαν έναντι όλων των μαρτύρων, ανεξαρτήτως του μορφωτικού και πνευματικού τους επιπέδου, της κοινωνικής τους ιδιότητας, της θέσης τους στην κοινωνία. Ποιοί καθηγητές είπαν; Ποιοί καθηγητές Πανεπιστημίου; Ποιός Αλιβιζάτος; Ποιός Καμίνης; Ποιός ο ένας, ποιός ο άλλος; Ποιοί Δήμαρχοι, ποιοί Βουλευτές, ποιά Κατριβάνου, ποιός ο ένας, ποιός ο άλλος; Ποιοί εργαζόμενοι; Όλοι αυτοί ήτο, για την υπερασπιστική γραμμή της «Χρυσής Αυγής», σκουπίδια για πέταμα, αναξιόπιστοι, άνθρωποι που δεν μπορούν να συγκριθούν με τους φωστήρες και σωτήρες της κοινωνίας μας, τους χρυσαυγίτες. Δεν αντέχουν σε σχολιασμό, κυρία Πρόεδρε, κύριοι Δικαστές, όλα αυτά. Πρόκειται για πρωτοφανή χυδαιότητα, αυθάδεια και θρασυδειλία μαζί, τα σχόλια σε Σας. Τι κρίμα αλήθεια, που η κοινωνία, τα Πανεπιστήμια, τα σχολεία, η τοπική διοίκηση, η Βουλή δεν είναι στελεχωμένη με εγκληματίες χρυσαυγίτες και είναι όλα στελεχωμένα με όλον τον υπόλοιπο αυτόν κόσμο. Να μεριμνήσουμε, να δούμε, να σώσουμε την κοινωνία...

Φθινό επίσης επιχείρημα, που προβλήθηκε έντονα, είναι το επιχείρημα του μεμονωμένου και του τυχαίου του κάθε εγκλήματος. Όλα τα εγκλήματα τα οποία διαλαμβάνει το Βούλευμα και τα οποία εξετάζουμε, όπως και αυτά που προηγήθηκαν, κατά την υπερασπιστική

γραμμή είναι τυχαία, μεμονωμένα και συμπτωματικά εγκλήματα. Δεν έχουν να κάνουν λένε, με την «Χρυσή Αυγή», ήταν ένα έγκλημα τυχαίο το κάθε εξεταζόμενο, ως και τα λοιπά εγκλήματα.

Αλήθεια. Γιατί αυτή η πανομοιότυπη και ο όμοιος τρόπος τέλεσης αυτών των εγκλημάτων; Γιατί σε όλα αυτά τα εγκλήματα, ειδικά και ειδικότερα στα τρία εξεταζόμενα με το Βούλευμα, του Περάματος, του Φύσσα, των αλλιεργατών οι ίδιοι άνθρωποι, η ίδια ώρα, η ίδια μεθοδολογία, τα ίδια όπλα, ο ίδιος τρόπος δράσης, η ίδια ετοιμότητα, η ίδια αυτενέργεια, γιατί όλα αυτά; Πώς συμπίπτει δηλαδή σε όλη την Ελλάδα να είναι Βουλευτές της «Χρυσής Αυγής» επικεφαλής και αυτό το περιβόητο πρότυπο οργανωμένο τάγμα εφόδου της Νίκαιας; Πώς δηλαδή τυχαίνει όλοι αυτοί οι άνθρωποι, όλες αυτές οι συμπώσεις, Βουλευτής στο Μεσολόγγι, Βουλευτής στη Ραφήνα, Βουλευτής στη Πάρο, Βουλευτής στη Κρήτη, οι ίδιοι άνθρωποι στη Νίκαια, Λαγός επικεφαλής, όλα να είναι σε απευθείας μετάδοση, ζωντανή μετάδοση των γεγονότων, χιλιάδες μηνύματα, φωνητικές συνδιαλέξεις και συνομιλίες που το Δικαστήριό Σας εκτίμησε; Μπορεί στ' αλήθεια αυτό να γίνει πιστευτό; Μπορεί πραγματικά αυτό ένας κοινός νους, αυτό που το ποινικό δίκαιο θέλει και ο κόσμος στον οποίο απευθύνεται να το αποδεχθεί; Δεν υποτιμά και αυτός ο ισχυρισμός την κοινή μας νοημοσύνη και αυτό που ο κόσμος έξω έχει ως αντίληψη για την δικαιοσύνη και για το κοινό περί δικαίου αίσθημα; Θα αποφύγουμε όλα αυτά και θα πούμε τυχαίο ήταν με το ΠΑΜΕ, τυχαία ήταν η δολοφονία του Φύσσα, τυχαία βρέθηκε ο Κασιδιάρης στην Κρήτη, τυχαία βρέθηκε επικεφαλής του αγήματος στην πλατεία του Αγίου Νικολάου στη Νίκαια, φωτογραφίες που εξαρχής Σας έχουμε δώσει και τον δείχνουν

και αναγνωρίστηκε από τους μάρτυρες να επιθεωρεί αυτά τα τάγματα εφόδου, τυχαία, μεμονωμένα και συμπτωματικά όλα;

Και φτάνουμε στην υπόθεση, κυρία Πρόεδρε και κύριοι Δικαστές του ΠΑΜΕ.

Η πλευρά του ΠΑΜΕ κυρία Πρόεδρε, γνωρίζετε και το θυμίζω για τον κόσμο, που παρακολουθεί, παρίσταται ως πολιτική αγωγή για την ανθρωποκτόνο επίθεση που έγινε το βράδυ στις δώδεκα προς 12-13 Σεπτεμβρίου 2013 στο Πέραμα, την στιγμή που είχαν βγει στελέχη του ΠΑΜΕ και του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος για αφισκοκόλληση ενόψει του φεστιβάλ της ΚΝΕ του Σεπτεμβρίου του 2013 που θα ήταν σε λίγες ημέρες μετά το συμβάν.

Και εδώ πρέπει να εξηγήσω, και εμείς έχουμε το θάρρος αυτό να το λέμε, ότι οι στρατευμένοι άνθρωποι και εμείς είμαστε στρατευμένοι στον ταξικό αγώνα και στο Κομμουνιστικό Κόμμα, δεν το κρύψαμε και σας το έχουμε πει απ' την αρχή και μας τιμά και θεωρούμε σημαντική τιμή για τη ζωή μας αυτή μας την προσπάθεια που κάνουμε, για τους παρόντες παθόντες αγωνιστές και κάθε αγωνιστή. Ήδη είχαν γίνει καταθέσεις αυτών, από τα μεσάνυχτα που τις κάνανε μόνοι τους οι παθόντες, αναφέρθηκε ο Τάκης ο Σαλουντζάκης σε αυτό, καταθέσεις που αποδίδουν με γλαφυρότητα το εις βάρος τους συμβάν σε ανύποπτο χρόνο και πριν μεσολαβήσει η οποιαδήποτε παρουσία ανθρώπου μετά από αυτό. Το λέω αυτό σε αντιπαράθεση με τους κατηγορούμενους χρυσαυγίτες οι οποίοι ενώ έτυχαν της άμεσης συνδρομής ομοϊδεατών τους δικηγόρων της Χ.Α. για κάθε εξεταζόμενο συμβάν είτε στο αστυνομικό τμήμα της Νίκαιας είτε στην ανάκριση, στην συνέχεια σκόπιμα αποποιήθηκαν την συνδρομή τους, προκειμένου πλην μάταια να αποφευχθεί η ιδεολογική τους σύνδεση

με αυτούς και η σύνδεση τους με την μήτρα του εγκλήματος, τη ναζιστική ιδεολογία τους.

Εμείς είμαστε πολιτική αγωγή για τους παθόντες, τον Πουλικόγιαννη, τον Διαμαντάκη, τον Γκούτη, τον Μπαξεβάνη, τον Λεκοδημήτρη, τον Καραμπέρη, το Ζήμαρη, τον Τηλιακό, τον Πουντίδη και τον Σκλαβόλια. Ειδικότερα εγώ για τον Σωτήρη Πουλικόγιαννη και τον Γκούτη. Ο καθένας από εμάς προσπάθησε πραγματικά να τιμήσει αυτή την εντολή που μας έδωσαν αυτοί, τα θύματα αυτής της εγκληματικής επίθεσης στην παρούσα δίκη. Όλοι λοιπόν εμείς που είχαμε την μεγάλη τιμή και τύχη να δεχθούμε την εντολή του Σωτήρη Πουλικόγιαννη, Παναγιώτη Γκούτη, του Μπαξεβάνη, του Λεκοδημήτρη, του Καραμπέρη, του Ζήμαρη, και λοιπών πρωτοπόρων αγωνιστών συνδικαλιστών του ταξικού κινήματος, πρωτοπόρων κομμουνιστών στο χώρο τους, που έπεσαν θύματα της άνανδρης, θρασύδειλης, ύπουλης, προσχεδιασμένης και προμελετημένης ανθρωποκτόνου επίθεσης των χρυσαυγιτών τα μεσάνυχτα της 12^{ης} - 13^{ης} Σεπτεμβρίου του 2013 στο Πέραμα, νιώθουμε για μια ακόμη φορά περήφανοι, που μπορέσαμε να ανταποκριθούμε και να τους προσφέρουμε τις γνώσεις μας, ελάχιστη προσφορά μπροστά στην καθημερινή δική τους ταξική προσφορά και πάλη για μια καλύτερη ζωή και κοινωνία.

Ξέρετε κυρία Πρόεδρε και κύριοι Δικαστές ότι το περιεχόμενο μιας εντολής και στο χώρο μας, εννοώ της άσκησης δικηγορίας, δεν είναι μια ευθύγραμμη έννοια και μια λευκή επιταγή. Υπάρχουν εντολές που το αξιακό τους περιεχόμενο καταξιώνει αυτόν που τις δέχεται και εντολές που το περιεχόμενό τους ευτελίζει την ανθρώπινη και επιστημονική υπόσταση. Της δεύτερης αυτής κατηγορίας εντολοδόχοι εμείς ούτε είμαστε, ούτε ποτέ θα γίνουμε. Διαλέξαμε τον δρόμο που

συμπορεύεται με αυτούς που αγωνίζονται να ανυψώσουν την κοινωνική πλειοψηφία, ανοίγοντας το δρόμο για μια κοινωνία όπου δεν θα επικρατεί εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο και νιώθουμε περήφανοι για την επιλογή μας αυτή. Ο Σωτήρης Πουλικόγιαννης και οι άλλοι που με καθαρό μέτωπο, με αφοπλιστική ειλικρίνεια, τιμιότητα και ήθος που ταιριάζει και αρμόζει στην ταξική και εργατική τους θέση και ιδιότητα, Σας εξέθεσαν όλα εκείνα τα πραγματικά γεγονότα που έγιναν εκείνο το βράδυ της εις βάρος τους επίθεσης, καθώς και τα κίνητρα και τους σκοπούς αυτής της προσχεδιασμένης επίθεσης. Είναι τίμιοι αγωνιστές, που δεν αρνιούνται την ιδεολογία τους, που δεν λύγισαν, δεν φοβούνται, δεν εξαγοράζονται, δεν αλλάζουν γνώμη, δεν μετανιώνουν, είναι αυτοί που πορεύονται με την ιστορία της τάξης τους, τους αγώνες τους, το μεροκάματό τους, το μόχθο τους, με την ιστορία των εκατό χρόνων του κόμματος που υπηρετούν, του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, του κόμματος των θυσιών, των εκτελέσεων, των εξοριών, της αντίστασης, του κόμματος και της ιδεολογίας εκείνης που κατατρόπωσε και έμπηξε την κόκκινη σημαία στην καρδιά του φασισμού στο Βερολίνο.

Σας εξήγησαν ότι το συνδικάτο της ζώνης στο οποίο χρόνια προεδρεύει ο Πουλικόγιαννης, συνδικάτο ταξικό που υπάρχει από την δεκαετία του '80, και στο οποίο συσπειρώνεται το σύνολο των εργαζομένων, θα μπορούσε κάποιος να πει, και το είπαν αυτό και κατηγορούμενοι που συμμετείχαν, κατά την απολογία τους όταν είπαν ποιο συνδικάτο σήμερα σε ερώτηση της κυρίας Προέδρου, είναι της Ζώνης, είπαν αυτό που προεδρεύει ο Πουλικόγιαννης και είναι το μοναδικό συνδικάτο που συσπειρώνεται η συντριπτική πλειοψηφία, αν όχι, η παμψηφία των εργαζομένων. Το γεγονός λοιπόν αυτό που και

σήμερα ισχύει κατεδείχθει ενώπιόν Σας από τους ίδιους τους κατηγορούμενους για την επίθεση στο ΠΑΜΕ. Πρόκειται για ταξικό εργατικό συνδικάτο που ανήκει στο ΠΑΜΕ, που αγωνίζεται για τα δικαιώματα των εργαζομένων, υπερασπίζεται τις κατακτήσεις τους, ατσαλώνεται στις ιδέες της ταξικής αλληλεγγύης και ενότητας όλων των εργατών, ανεξάρτητα από θρησκεία και εθνότητα, παλεύει για τους μισθούς και τα μεροκάματα, την κοινωνική ασφάλιση, τις συνθήκες υγιεινής και ασφάλειας, την προστασία της ανθρώπινης ζωής για την αποφυγή των εργατικών ατυχημάτων.

Στα πλαίσια αυτά, η σύγκρουση του ταξικού σωματείου με το εφοπλιστικό κεφάλαιο ήτο και είναι αναπόφευκτη. Πρόκειται για καθημερινή σύγκρουση των ανθρώπων της εργασίας με το κεφάλαιο. Αυτόν τον διεκδικητικό αγώνα για τα συμφέροντα της τάξης τους, τον έκαναν κατά τον καλύτερο τρόπο οι πρωτοπόροι εργαζόμενοι κομμουνιστές -συνδικαλιστές που χτυπήθηκαν. Γι' αυτό και το εφοπλιστικό κεφάλαιο στη Ζώνη όπου διακυβεύονται τεράστια συμφέροντα όλου του εφοπλιστικού κόσμου, έβαλε τα τσιράκια τους τους χρυσαυγίτες για να δημιουργήσουν πρόβλημα στην Ζώνη με την ίδρυση αντεργατικού σωματείου που απέτυχε και με τελικό σκοπό το χτύπημα τους το βράδυ αυτό στις 12-13/9/2013. Δεν θα αναφέρω την προαγγελία του Αυγούστου του 2013 με την ομιλία Λαγού και άλλων βουλευτών στη Ζώνη. Δεν θα αναφέρω τα πραγματικά περιστατικά, γιατί πραγματικά θα αποφύγω εκείνη την αγωνία που Σας είπα στην αρχή, της απόδειξης αυταπόδεικτων και ήδη πλήρως αποδεδειγμένων πραγματικών στοιχείων που θεμελιώνουν την νομική κατηγορία. Δεν το κάνω αυτό για λόγους, που και το Δικαστήριό Σας να μην ταλαιπωρώ, αλλά από τη στιγμή που κεντήθηκε ένας πίνακας τεράστιας ομορφιάς

από τις αγορεύσεις των προηγούμενων συναδέλφων δεν θα ήθελα να προσθέσω κάτι, ξέρετε στο πρωτότυπο ενός έργου, δεν μπορεί να μπει δεύτερο χέρι, το δεύτερο χέρι θα το χαλάσει. Και γι' αυτό προτιμώ να μείνω στην ανάλυση των πραγματικών γεγονότων όπως έγιναν και τα οποία έχει τη διάθεσή του το Δικαστήριό Σας από όλο το αποδεικτικό υλικό και τις καταθέσεις των μαρτύρων. Εκείνο μόνο που θέλω να τονίσω είναι ότι η εγκληματική οργάνωση «Χρυσή Αυγή» από τα στοιχεία που έχουμε γιατί είναι ακριβώς για τη θεμελίωση των άρθρων 299, 42 ΠΚ όπως εισάγεται η κατηγορία και μόνο για αυτό το λόγο, **είχε προπαρασκευάσει** την εγκληματική της αυτή πράξη στα πλαίσια ακριβώς των σκοπών και της σύγκρουσης που είχε με το ταξικό σωματείο και για τα συμφέροντα που εξυπηρετούσε εκεί του εφοπλιστικού κεφαλαίου. Και μόνο αυτές οι ιδιοκατασκευές των όπλων οι οποίες εκτέθηκαν σε φωτογραφίες και υπάρχουν στην δικογραφία ως αποδεικτικό υλικό οι οποίες θέλουν μέρες, χρόνο, τέχνη, εργαλεία για να κατασκευαστούν, σημαίνει ότι τα μέσα που χρησιμοποιήθηκαν, δεν ήταν μέσα της στιγμής, ούτε μέσα που ήταν δυνατόν να συλλεγούν και να χρησιμοποιηθούν μέσα σε δέκα λεπτά που διήρκησε η όλη αυτή ανθρωποκτόνα επίθεση. Ο τρόπος επίσης δράσης και σχεδιασμού τους, να τους αποκλείσουν στο στενό, ο μεγάλος αριθμός των επιτιθέμενων όπως ορθά τον προσδιόρισε και η Εισαγγελική Πρόταση, η μανία της επίθεσης και των χτυπημάτων, τα όπλα που χρησιμοποίησαν, είναι στοιχεία πλήρως αποδειχθέντα, τα οποία αποδεικνύουν ότι η ανθρωποκτόνα επίθεση ήτο προμελετημένη, προσχεδιασμένη και τέλεια προετοιμασμένη. Πλήρως έτσι και σε αντίθεση των όσων εσφαλμένα νομικά και ουσιαστικά και αβλαβώς για τους κατηγορούμενους πρότεινε η κυρία Εισαγγελέας ως προς το νομικό

χαρακτηρισμό της πράξεως, πλήρως αποδεικνύεται και στοιχειοθετείται η αποδιδόμενη στους κατηγορούμενους αξιόποινη πράξη της απόπειρας ανθρωποκτονίας από πρόθεση των εντολέων μας. Στο πνεύμα ακριβώς αυτό κυρία Πρόεδρε υπήρξε και σχετική στις 13-9-2013, απάντηση και ανακοίνωση του γραφείου τύπου του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος αμέσως μετά τα γεγονότα. Στην ανακοίνωση αυτή, αναλύεται και αναφέρεται ο ανθρωποκτόνος σκοπός και όλος αυτός ο σχεδιασμός και ο τρόπος τελέσεως αυτής της εγκληματικής πράξεως. Υπάρχει αυτή η ανακοίνωση στα αναγνωστέα της δικογραφίας.

Έτσι, είναι βέβαιο ότι η εγκληματική οργάνωση «Χρυσή Αυγή» προπαρασκεύασε όλα τα απαιτούμενα μέσα και όπλα και όντας έτοιμη για το σκοπό της διάλεξε τη συγκεκριμένη νύκτα και υλοποίησε τον ανθρωποκτόνο σκοπό της. Δεν μπορούμε να ξεφύγουμε από αυτή την προσέγγιση κυρία Πρόεδρε, ξέρετε ότι η στοιχειοθέτηση του 299 ΠΚ-είστε έμπειρο Δικαστήριο και Εσείς ατομικά και οι υπόλοιποι σύνεδροι, έχετε πλούσια πείρα από την νομολογία και βιβλιογραφία, μην Σας το αναλύσω εγώ- δεν κρίνεται από το αποτέλεσμα αυτό καθαυτό, αλλά από τον σκοπό και όλα τα υπόλοιπα που εδώ πραγματικά αναλύονται και πλήρως αποδείχθηκαν και στοιχειοθετούν την κατηγορία. Έτσι οι προηγούμενοι συνάδελφοι και ειδικότερα επιτρέψτε μου να αναφερθώ στον κύριο Θεοδωρόπουλο, αναφέρομαι στον κύριο Θεοδωρόπουλο, όχι γιατί δεν ειπώθηκαν και από τους άλλους, αλλά γιατί είναι ένας άνθρωπος που συμπορεύομαι μαζί του δεκαετίες τώρα και η εκτίμηση και η αγάπη που του έχω με αναγκάζει λίγο να μεροληπτώ στην αγόρευσή μου. Οι προηγούμενοι συνάδελφοι ανέλυσαν και απέδειξαν με βάση την βιβλιογραφία και τη νομολογία γιατί στοιχειοθετείται

αντικειμενικά και υποκειμενικά η κατ' άρθρο 299 Π.Κ. εις βάρος των εντολέων μας απόπειρα ανθρωποκτονίας, με τη βεβαιότητα ότι και το Δικαστήριό Σας θα είναι σύμφωνο ως προς τούτο. Δεν μπορεί, θεωρούμε, να απόσχει αυτού του νομικού χαρακτηρισμού. Ειλικρινά κυρία Πρόεδρε, για φανταστείτε να μπούνε εδώ μέσα τόσοι άνθρωποι, με κείνα τα όπλα που επιτέθηκαν στο ΠΑΜΕ και να αρχίσουν να χτυπάνε. Και ένα καρφί τουλάχιστον, μήκους δέκα - δεκαπέντε πόντων να φεύγει σύριζα στο κρανίο κάποιου και να καρφώνεται στον ώμο όπως συνέβη στην προκειμένη περίπτωση. Αυτό το τυχαίο γεγονός της αποφυγής θανάτου θα το πούμε ότι ήταν επιλεγμένη στόχευση των δραστών το βράδυ της επίθεσης; Ότι θέλανε να το βάλουν ακριβώς δίπλα από το κεφάλι του το καρφί ή όταν χτυπάνε με εκείνο το μεταλλικό αντικείμενο δεν ξέρουν ότι μπορεί να προκαλέσει τον θάνατο κάποιου; Είναι αστείο ότι δεν ξέρουν. Σκεφθείτε τα, είσαστε πάρα πολύ έμπειρη, δεν θα επιμείνω πιο πολύ σ' αυτό.

Η πλευρά των κατηγορουμένων για τη **δημιουργία αντιπερισπασμού και εντυπώσεων** για όλα αυτά που τους βαραίνουν και αποδεικνύονται, με αναφορές στους ταξικούς αγώνες και τους πρωτοπόρους αγωνιστές, προσπάθησε απ' την αρχή της δίκης να κάνει ανιστόρητες, αβάσιμες, άχρηστες συγκρίσεις και συμψηφισμούς. Σημειώνω ως προς τούτο τα ακόλουθα, σχετικά με την εξεταζόμενη περίπτωση, για την δημιουργία της κρίσης και πεποίθησης του Δικαστηρίου Σας.

Η φασιστική βία που ασκεί η «Χρυσή Αυγή» σε καμία περίπτωση, είτε τυπικά, είτε ουσιαστικά, δεν μπορεί να συγκριθεί, να αντιπαρατεθεί, να συμψηφιστεί και να εξομοιωθεί με την έμπρακτη περιφρούρηση των αγώνων και των εκδηλώσεων στην οποία προβαίνει

το οργανωμένο εργατικό λαϊκό κίνημα. Η βία των φασιστικών οργανώσεων στοχεύει τους κομμουνιστές, τους ριζοσπάστες, τους αγωνιζόμενους, τους μετανάστες, τους εργαζόμενους, τους νεολαίους. Ακριβώς στον αντίποδα το οργανωμένο εργατικό και λαϊκό κίνημα περιφρουρεί το περιεχόμενο και τη πάλη του τόσο απέναντι στην κρατική καταστολή και προβοκάτσια, όσο και απέναντι στην εργοδοτική τρομοκρατία στους χώρους εργασίας.

Το εργατικό λαϊκό κίνημα, εκφράζει τα συμφέροντα των εργαζομένων, της νεολαίας, των γυναικών και των κοινωνικών στρωμάτων που πλήττονται από την κυρίαρχη αντιλαϊκή πολιτική. Η δράση του ανυψώνει την κοινωνική πλειοψηφία γιατί προάγει τα εργατικά και λαϊκά δικαιώματα και την πολιτιστική ανάπτυξη, ανοίγοντας το δρόμο για μια άλλη κοινωνία όπου δεν θα επικρατεί εκμετάλλευση του ανθρώπου από άνθρωπο. Οι φασιστικές και ναζιστικές οργανώσεις στόχο έχουν την εγκαθίδρυση της πιο στυγνής φασιστικής δικτατορίας, μιας μειοψηφίας, γι' αυτό εκ των πραγμάτων η δράση τους έχει στον πυρήνα της, τη βία και στρέφεται κατά της κοινωνικής πλειοψηφίας, είναι βαθιά αντικοινωνική. Δεν είναι απλά ένα λάθος, μια αδύναμη πλευρά ή το μοντέλο κάποιων προσώπων ή κάποιου κόμματος ή οργάνωσης. Είναι η ίδια η εγκληματική θεωρία που τους οδήγησε σε αυτή την πρακτική. Η ναζιστική φασιστική βία που σε πρώτο χρόνο στοχοποιεί τους αδύναμους και τους απόκληρους, ασκείται προκειμένου να τρομοκρατηθούν οι εργαζόμενοι και ο λαός, ούτως ώστε να φοβούνται και να μην παλεύουν για τα δικαιώματά τους. Όσο αυτές οι οργανώσεις δεν απομονώνονται και παίρνουν δύναμη τόσο θα γενικεύουν την χρήση βίας εις βάρος όλο και περισσότερων ανθρώπων, με στόχο την υποδούλωση και την

καθυπόταξη όλων των εργαζομένων, κάθε τίμιου ανθρώπου, την κατάπνιξη κάθε αντίστασης.

Το εργατικό λαϊκό κίνημα στηρίζει τη σχέση του με τις μάζες πάνω στη πειθώ και στις διαδικασίες της εργατικής και λαϊκής δημοκρατίας. Η φασιστική ναζιστική βία της «Χρυσής Αυγής» αντλεί δύναμη από ορισμένους εκμεταλλευτές, από συγκεκριμένους θύλακες μέσα στο κράτος και από λειτουργίες του κοινού οργανωμένου εγκλήματος. Η γενικευμένη άσκηση βίας είναι ενδημική και εγγενής με τη ναζιστική φασιστική ιδεολογία. Γιατί πρόκειται για μια ιδεολογία που στηρίζεται στην πλήρη επικράτηση του φόβου, του τρόμου, της καταπίεσης και της αθλιότητας. Η πολιτική κυριαρχία την οποία επιδιώκει ο φασισμός ναζισμός στηρίζεται στην κατάργηση των από αιώνες κατακτήσεων και επιτευγμάτων της ανθρωπότητας σε όλους τους τομείς. Πρόκειται για την κυριαρχία της κτηνωδίας και της βαρβαρότητας που οδηγεί στον γενικευμένο ιμπεριαλιστικό πόλεμο για να γίνουν οι λαοί κρέας για τα κανόνια.

Το οργανωμένο εργατικό λαϊκό κίνημα περιφρουρεί τις εκδηλώσεις του και τον κόσμο που συμμετέχει σε αυτές από κάθε είδους προβοκάτσια και άνανδρη επίθεση και διασφαλίζει τη συμμετοχή, τη σωματική ακεραιότητα των χιλιάδων κόσμου, ανδρών, γυναικών και νέων που συμμετέχουν σ' αυτές.

Η προσπάθεια της «Χρυσής Αυγής», κυρίες και κύριοι Δικαστές, να εξισώνει την περιφρούρηση των διαδηλώσεων, του οργανωμένου εργατικού λαϊκού κινήματος και του ΠΑΜΕ, με τη βία που η ίδια ασκεί σε εργαζόμενους, φανερώνει τον πανικό της, από την αποκάλυψη των εγκλημάτων της και αποτελεί ακόμα μια εκδήλωση του βαθέως φασιστικού ναζιστικού μίσους που τη διακατέχει για τους ανθρώπους

που αγωνίζονται και για το οργανωμένο εργατικό κίνημα, το ΠΑΜΕ και τους κομμουνιστές. Πρόκειται για μια ακόμη μαύρη σελίδα στο στυγνό και εγκληματικό, αντεργατικό και αντιλαϊκό έργο που εδώ και δεκαετίες γράφει ο φασισμός ναζισμός σε όλο τον κόσμο και επιδίωξε να γράψει και στη χώρα μας.

Αξιότιμη κ. Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Δικαστές, κυρία και κύριε Εισαγγελέα,

Γνωρίζουμε όλοι ότι η υπόθεση της «Χρυσής Αυγής» και των ναζιστικών μορφωμάτων δεν θα τελειώσει με την απόφασή Σας. Τόσο η υπόθεση όσο και η απόφασή Σας θα απασχολήσουν την Ελληνική κοινωνία αλλά και την Διεθνή για πολλά χρόνια μετά, θα είναι αντικείμενο μελέτης και συζήτησης για τις τωρινές και επόμενες γενεές, την παρακολούθησαν με ενδιαφέρον τόσο η ελληνική κοινωνία, οι εργαζόμενοι, οι διεθνείς αντιπροσωπείες και φορείς, μεταξύ των οποίων και επιτροπή νομικών της Παγκόσμιας Συνδικαλιστικής Ομοσπονδίας με παρουσία στο Δικαστήριό Σας.

Σε πρόσφατη παρατήρησή Σας **θετική** σε συνεδρίαση του Δικαστηρίου σε αγόρευση συναδέλφου, εύστοχα επισημάνατε κυρία Πρόεδρε ότι πέρα από συγκεκριμένους δικαστές που αναφέρθηκαν και που με τη κρίση τους στη διαδρομή της ελληνικής κοινωνίας έχουν αφήσει το θετικό τους αποτύπωμα στο λαό μας και το προηγούμενο και τον πιο προηγούμενο αιώνα, αείμνηστος Δελαπόρτας και λοιποί, εύστοχα είπατε και επισημάνατε και το κράτησα σαν μήνυμα ουσίας και ελπίδας ότι υπάρχουν και πολλοί άλλοι Δικαστές που καθημερινά κάνουν το καθήκον τους στην ίδια κατεύθυνση, σε μικρά και μεγάλα ζητήματα που αφορούν τον άνθρωπο, τα δικαιώματα, την εξέλιξή του,

την πρόοδο της κοινωνίας μας. Το πιστεύουμε και εμείς αυτό. Ότι ο άνθρωπος ανεξάρτητα από την δουλειά που κάνει, πρέπει να είναι άνθρωπος, πρέπει πραγματικά να μπορεί να στέκεται στο ύψος των περιστάσεων και να καταγράφει με την παρουσία του και την παρέμβαση του τις εξελίξεις θετικά, τόσο για τον ίδιον, όσο και για τις επόμενες γενιές. Τόσο για μας που υπάρχουμε και ο ένας απολογείται στον άλλον, που καλοπροαίρετα κρίνουμε, κρινόμαστε και αυτοκρινόμαστε, όσο και σε αυτούς που έρχονται και θα θυμούνται αναστοχαζόμενοι ότι υπάρχουν άνθρωποι που κάνουν το καθήκον τους, υπάρχουν άνθρωποι που τολμούν, που σέβονται αυτό που αποδεικνύεται, που σέβονται την ουσιαστική αλήθεια και τολμούν, τολμούν να αντιστέκονται, να παλεύουν, να ανάβουν φως, να ανοίγουν χαραμάδες στη συνείδηση και να δημιουργούν την ελπίδα στον άνθρωπο. Η παρατήρησή Σας αυτή είναι από τις καλύτερες στιγμές που εισέπραξα σ' αυτή την δίκη, γιατί πιστεύω στα πέντε χρόνια αυτής της διαδικασίας που τόσο κοντά ήρθαμε όλοι εμείς μεταξύ μας και ανθρώπινα, μπορεί ο καθένας στο βαθμό των δυνατοτήτων του, να ερμηνεύσει τον άλλον. Είμαι βέβαιος λοιπόν ότι η αναφορά Σας αυτή, δεν ήταν μόνο μια αναφορά θετική για να επισημανθούν κάποια πράγματα, είναι μια αναφορά ενός ανθρώπου που σέβεται τη συνείδησή του, που σέβεται την αποστολή του, που μπορεί και εκπληρώνει την αποστολή του.

Εμείς κυρία Πρόεδρε, Σεβαστό Δικαστήριο, στο σύνολο της πολιτικής αγωγής πιστεύουμε ότι η απόκρουση και το τσάκισμα του φασισμού ναζισμού που εκφράζει η «Χρυσή Αυγή» και τα άλλα συναφή μορφώματα, είναι υπόθεση πρώτα απ' όλα του λαού μας και της νεολαίας, ιδιαίτερα του εργατικού ταξικού και λαϊκού κινήματος.

Πιστεύουμε και πρέπει να είναι ξεκάθαρο, ότι ο φασισμός ναζισμός και τα διαχρονικά εγκλήματά του είναι προϊόν του ίδιου του σάπιου εκμεταλλευτικού καπιταλιστικού συστήματος το οποίο τον γεννά και τον εκτρέφει. Όσο λοιπόν η πάλη των ανθρώπων, των γενεών που έρχονται όλων εμάς που θα υπάρχουμε και θέλουμε να σκεφτόμαστε και να λεγόμαστε άνθρωποι, όσο η πάλη και η προσπάθεια όλων μας κατευθύνεται στην ανατροπή του εκμεταλλευτικού συστήματος, της εκμετάλλευσης του ανθρώπου από άνθρωπο, στην οικοδόμηση μιας κοινωνίας η οποία δεν θα βασίζεται στο κέρδος και στην απόσπαση πλούτου εις βάρος της εργασίας των πολλών, τόσο θα στενεύουν τα περιθώρια για την αναπαραγωγή του ναζιστικού-φασιστικού φαινομένου.

Συνάμα όμως και χωρίς αυταπάτες πιστεύουμε ότι η δικαιοσύνη μπορεί να συμβάλλει από τη θέση της στη προσπάθεια αυτή κάνοντας το χρέος της. Να αναστοχαστεί τα όσα έχει υποστεί ο λαός μας και η χώρα μας και οι λαοί της Ευρώπης από τον εθνικοσοσιαλισμό, να αναδείξει την αλήθεια που αποδείχτηκε σε αυτή την αίθουσα. Είμαστε βέβαιοι ότι το Δικαστήριο θα κάνει το καθήκον του και θα προσθέσει και άλλα ονόματα στα παραπάνω ονόματα των μέχρι σήμερα έντιμων Δικαστών που τήρησαν και σεβάστηκαν τη συνείδησή τους και άφησαν το θετικό τους αποτύπωμα στο λαό μας και στη ροή της ιστορίας. Είναι ζήτημα ηθικής και πολιτικής τάξης για μας η καταδίκη και η τιμωρία και ποινικά σύμφωνα με την αλήθεια και το νόμο των κατηγορουμένων της εγκληματικής οργάνωσης Χ.Α. για τα αποκρουστικά εγκλήματα που διέπραξαν.

Το Δικαστήριο Σας με τη γνώση και την εμπειρία του, με βάση το τεράστιο αποδεικτικό υλικό που έχει στα χέρια του είναι βέβαιο ότι θα

συμβάλλει με την απόφασή του και την καταδίκη όπως κατηγορούνται των κατηγορουμένων, θετικά στην κοινωνική εξέλιξη, όχι μόνο του λαού μας, αλλά και των άλλων λαών σε μια δύσκολη χρονικά περίοδο όπου τα γεωπολιτικά σχέδια, οι μετακινήσεις των πληθυσμών εξαιτίας των πολέμων, η φτώχεια, η ανεργία, η δυστυχία που τρώει το λαό μας, η δυστυχία που ήταν πιο έντονη και έγινε προϊόν εκμετάλλευσης από την «Χρυσή Αυγή» στις γειτονιές του Περάματος, της Νίκαιας και του Κερατσινίου με ύπουλα και θρασύδειλα σχέδια και παρεμβάσεις κρύβοντας τον πραγματικό της σκοπό. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες που η εξέλιξή τους δεν φαίνεται και τόσο ευοίωνη, πρέπει πράγματα τα οποία απασχολούν όλους μας και την κοινωνία να διορθωθούν, πρέπει πράγματα τα οποία οδηγούν την πρόοδο και την εξέλιξη προς τα πίσω, πράγματα που αφάνισαν ολόκληρα χωριά, που έκαψαν χιλιάδες ανθρώπους, που κατέστρεψαν συνειδήσεις, την τέχνη, τον πολιτισμό, τις επιστήμες, το ανθρώπινο γένος με τις ιδιαιτερότητες που ο καθένας έχει, να καταδικαστούν, να εμποδιστούν για να μην ξανάρθουν. Είναι βέβαιο ότι πρέπει να αρθούμε στο ύψος των περιστάσεων όλοι μας.

Είναι βέβαιο ότι και το Δικαστήριο Σας θα αρθεί στο ύψος της ιστορίας και του σκοπού του, θα δώσει λάμψη σε όλους μας, ηθική ικανοποίηση στα θύματα της «Χρυσής Αυγής» και ειδικότερα στους γονείς του Παύλου Φύσσα, στη Μάγδα και στον Τάκη, που πέντε χρόνια, κάθε μέρα μας υποδέχονταν με το χαμόγελό τους και μας συντρόφευαν, που μας έδωσαν πέρα από τη δύναμη που μας έδινε η εντολή των αγωνιστών εντολέων μας και των φτωχών αλλιεργατών τη δική τους ιδιαίτερη δύναμη στην προσπάθεια όλων μας, θα δώσει λάμψη στα μάτια των παιδιών του σήμερα και του αύριο.

Σεβαστό Δικαστήριο. Ευώθηκε, το επαναλαμβάνω όμως γιατί έχει την δική του αξία, και τονίστηκε από προηγούμενους συναδέλφους ότι τυχόν ομόφωνη αθωωτική απόφαση του Δικαστηρίου σημαίνει και τέλος αυτής της υπόθεσης. Θεωρώ πως η επισήμανση αυτή που έπρεπε να γίνει δεν υπάρχει ως υποστατή στο μυαλό του Δικαστηρίου Σας και όλων όσων παρακολούθησαν την δίκη. Θα είναι τραγικό, πραγματικά τραγικό να πάμε πίσω από τα πράγματα, να κρυφτούμε πίσω από το δάκτυλό μας, θα είναι πραγματικά τραγικό, για όλους, για την Ελληνική κοινωνία που περιμένει την εξέλιξη αυτής της δίκης, όπως και όλος ο κόσμος έξω από την Ελλάδα, να πούμε ότι τα γεγονότα ήταν τυχαία, μεμονωμένα, ήταν γεγονότα της καθημερινότητας που μπορούν να συμβούν για οποιοδήποτε απλό πράγμα. Η επισήμανση αυτή έχει την αξία της ως υπενθύμιση και μόνο, γιατί είναι βέβαιο ότι το Δικαστήριο δεν μπορεί ποτέ να έχει στο μυαλό του κάτι τέτοιο. Κατά και μετά τη δίκη κυρία Πρόεδρε και κύριοι Δικαστές, οι θρασύδειλοι αυτοί άνθρωποι, δεν σταμάτησαν την εγκληματική τους δράση. Υπήρχαν, εκδηλώθηκαν στην Βουλή, σε σχολεία του Κερατσινίου στο Πέραμα, στη Μόρια, σε αυτό το κολαστήριο ψυχών που υπάρχει στη Λέσβο, τάγματα εφόδων της «Χρυσής Αυγής» κάνουν την εμφάνισή τους μέσα από όσα όλα αναλύσαμε και υπάρχουν σήμερα.

Πιστεύουμε πως η απόφασή Σας που δεν μπορεί να είναι άλλη από την καταδίκη των κατηγορουμένων στο σύνολό τους, **θα αξιοποιηθεί** τόσο επιστημονικά, τόσο από το νομικό κόσμο, τόσο από τα Πανεπιστήμια τους νέους που μαθαίνουν αυτή την επιστήμη αλλά και κάθε άλλη επιστήμη, απ' τα σχολεία, απ' το εργατικό και λαϊκό κίνημα κύρια, στο οποίο θα αποτελέσει όπλο του στην αποστολή που έχει για τη συντριβή του ναζισμού φασισμού. Θα είναι μια απόφαση

που θα αποκαθιστά σε πολύ μεγάλο βαθμό την διαστρέβλωση που επιδιώκεται της ιστορίας, θεωρίες επικίνδυνες που έχουν αναπτυχθεί ανεπιτυχώς, εξισώσεις που έχουν γίνει ενάντια στην ιστορική μνήμη και την εξέλιξη των κοινωνιών, ενάντια στην πρόοδο του ανθρώπου.

Πιστεύουμε λοιπόν ότι η δολοφονία του Παύλου Φύσσα, η απόπειρα ανθρωποκτονίας εις βάρος των συνδικαλιστών κομμουνιστών του ΠΑΜΕ και ενάντια των φτωχών μεταναστών ψαράδων, αλλά και σε όλο αυτό το ανώνυμο και επώνυμο πλήθος που διαλαμβάνει το κατηγορητήριο, μπορεί να αποτελέσουν λίπασμα, λίπασμα πραγματικά λευτεριάς, από αυτά τα μορφώματα τα ναζιστικά-φασιστικά, από αυτή την αντιεπιστημονική και αντικοινωνική εξέλιξη.

Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Δικαστές, κυρία και κύριε Εισαγγελέα.

Η Πολιτική Αγωγή ολοκλήρωσε τις αγορεύσεις της.

Θα παρακολουθήσουμε από εδώ και στο εξής την αδυναμία ανταπόδειξης του κατηγορητηρίου από τους συναδέλφους υπερασπιστές. Θα παρακολουθήσουμε την εξέλιξη της δίκης όπως πέντε χρόνια κάναμε από κοντά όλοι μας, με όλη αυτή την ειλικρίνεια και το σεβασμό που μεταξύ μας αναπτύχθηκε, στοιχείο που όλοι μας θα το κρατήσουμε σαν ακριβή παρακαταθήκη. Με την ακλόνητη πίστη ότι μπορούν τα Ελληνικά Δικαστήρια να σταθούν στο ύψος των περιστάσεων και ότι η διεξαγωγή αυτής της δίκης πραγματικά αποτελεί μια σημαντική θετική στιγμή για την Ελληνική Δικαιοσύνη. Η όλη ορθή διαδικασία, η όλη παρουσία, η άσκηση των δικαιωμάτων είναι μια προϋπόθεση και μια βάση ότι το Δικαστήριο δε θα τελειώσει εκεί. Θα τελειώσει με την απόφασή του, μια απόφαση που θα δικαιώνει τα θύματα και κύρια τον δολοφονηθέντα Παύλο Φύσσα, που θα δίνει

δύναμη και προοπτική σε όλους μας που θα βάλει την σφραγίδα της στην εξέλιξη της κοινωνίας μας, που θα μας κάνει όλους χαρούμενους στην κατεύθυνση των προσπαθειών μας και ικανοποιημένους, που θα μπορούμε να κοιταζόμαστε στα μάτια, που θα μπορούμε πραγματικά να κοιτάζουμε ο ένας τον άλλον και να λέμε βοήθησα και εγώ γι' αυτό, βοηθήσαμε και εμείς γι αυτό.

Η τελική κρίση είναι δική Σας και είμαι βέβαιος πως θα είναι η καταδίκη των κατηγορουμένων.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.